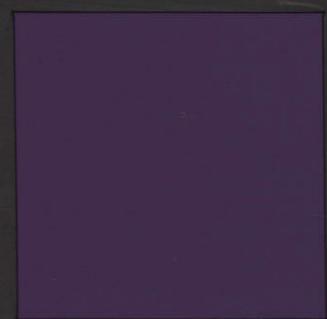
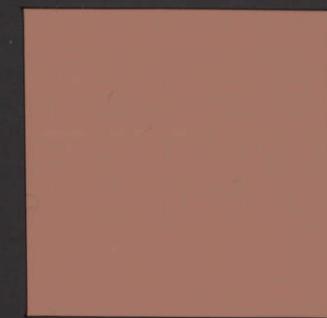
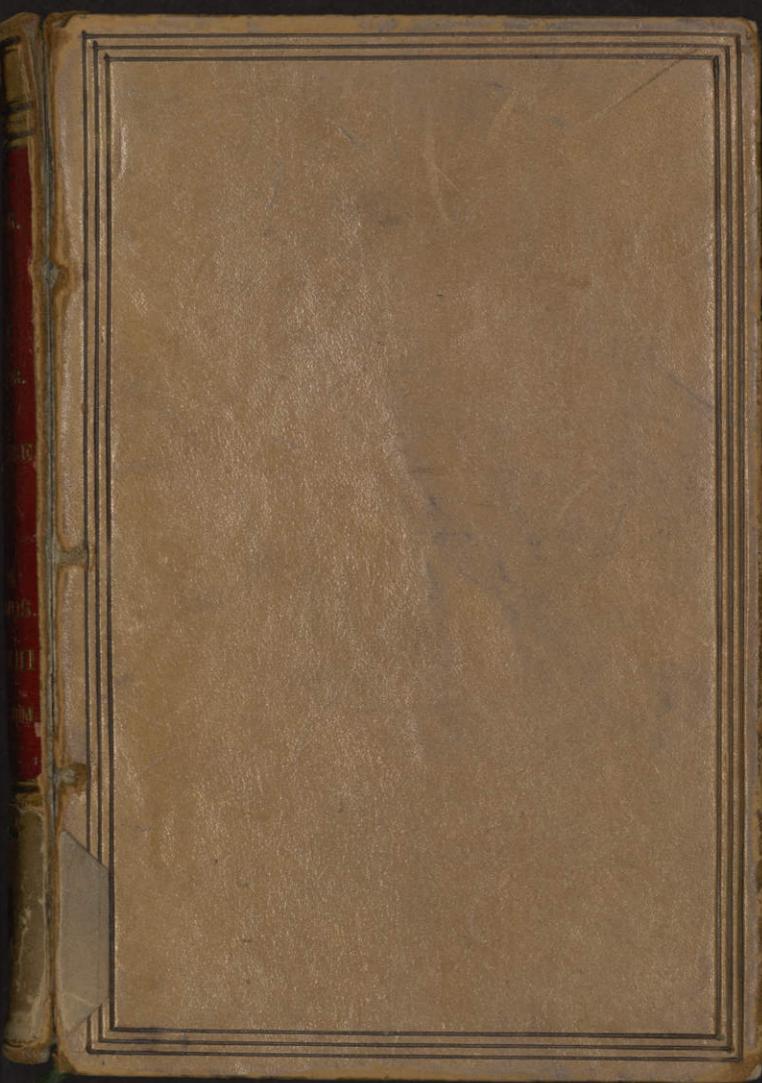

colorchecker CLASSIC

mm

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
(cm)

x-rite

SPECIUM
CHRISTIANOR.

1486

JO GERSON

ALPH. DIV. AMOR.

1493

BONAVENTURE

DYALOGUS

1497

JO GERSON

DONAT. MORALIS

INNOCENTII III

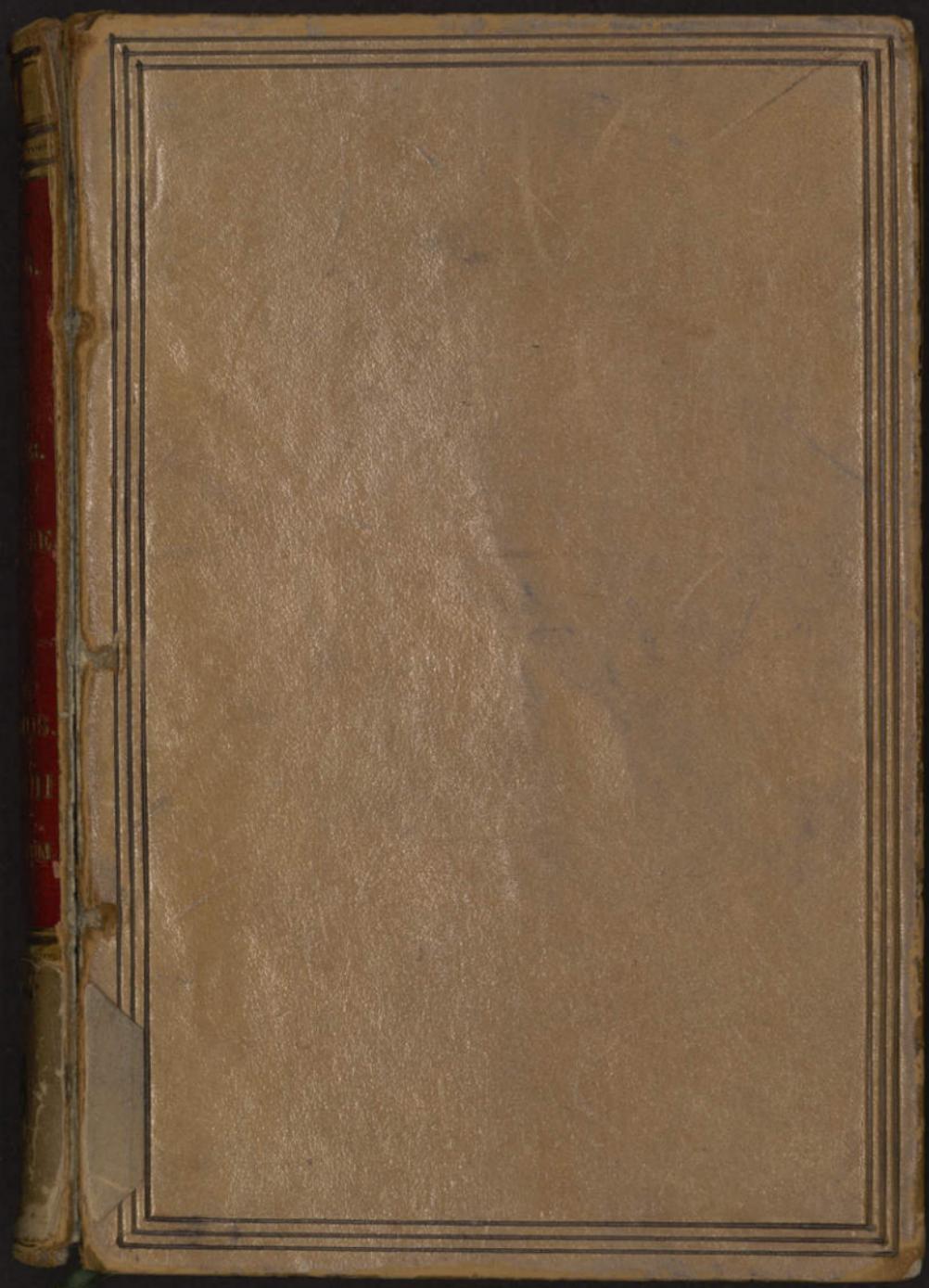
DE

VILIT. CONDEF. HUM

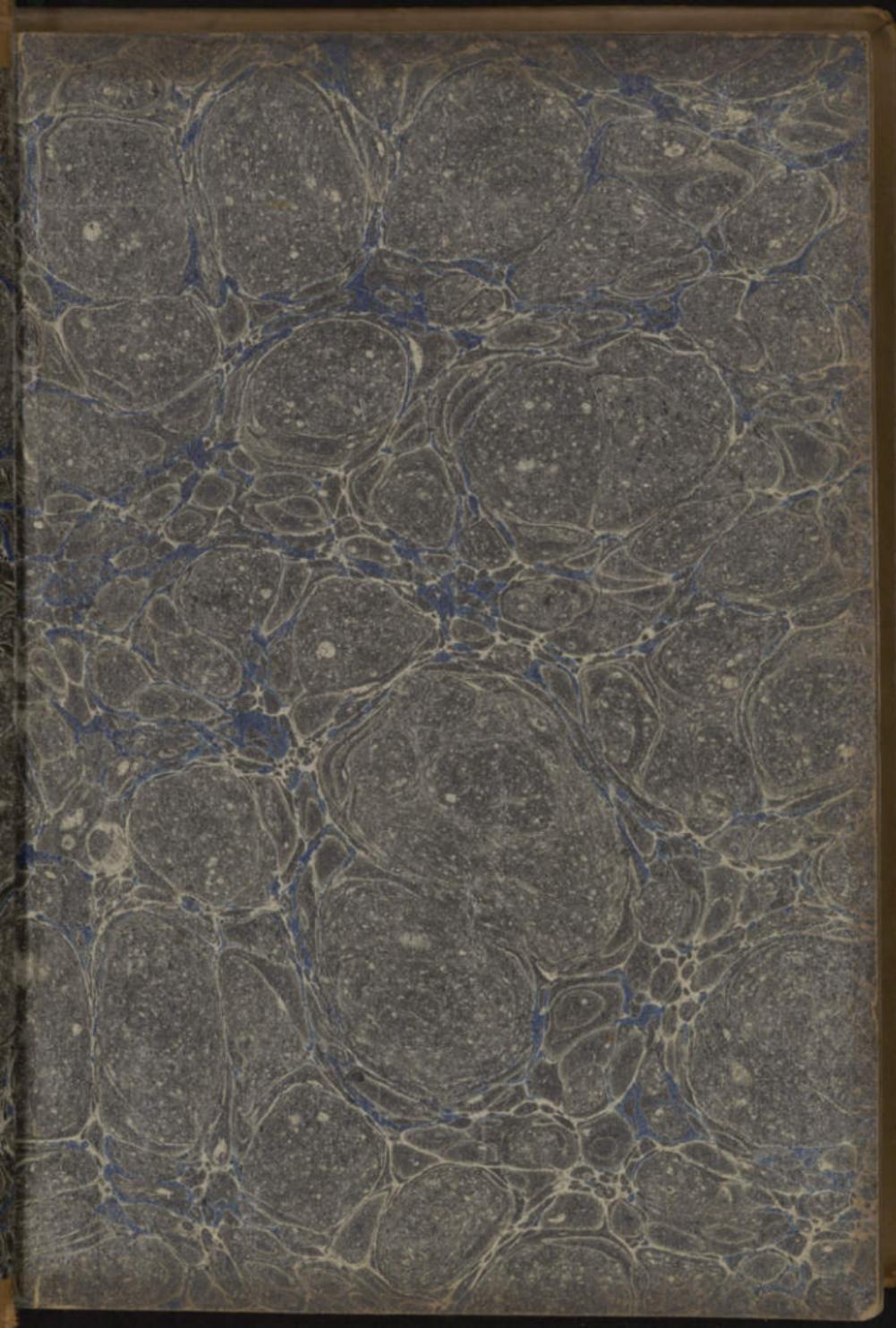
1495

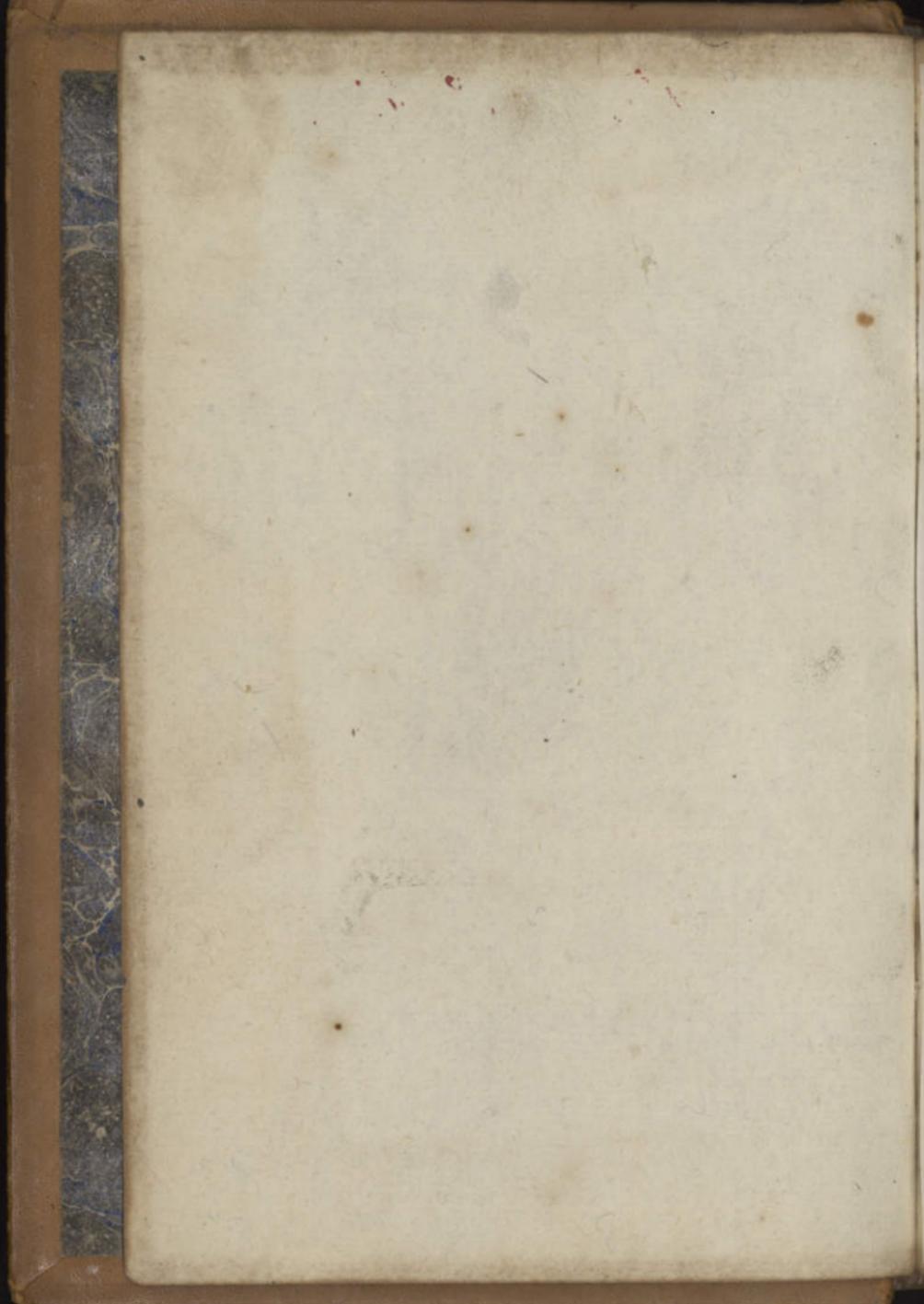
8/25

3

~~2808P~~

Inc 706

WATTON, J.- Specumum christiani,
Paris, G. Mittelhus, 1496

Pell 10641

Alphabetum divini amoris,- Paris, G.
Mittelhus, 1493

GW 1563

BONAVENTURA, S.- Dialogus [Soliloqui-
um].- Paris, G. Marchant, 1497.

GW 4692

GERSON, J.- Donatus moralisatus.
[Paris, G. Mittelhus, c. 1496-1500]

Pell 5172

THOMAS AQUINAS.- De Vitiis et virtuti-
bus.- [Paris, G. Mittelhus, c. 1493]

Pell 991

INNOCENTIUS III.- De miseria humanae
conditionis.- Paris, P. Levet, 1495.

Pell 6296

MOLITORIS, U.- De Lamiis.- [Paris, G.
Mittelhus, c. 1496-1500].

C 4341

Polain 2763

Two 30c

TON 1.- Specimens of literature

Brix G. Mifflin 1486

Petty 1064

Specimens giving some - Brix G.

Letters 1482

GA 1565

MANUFACTURE 2.- Difficulties [Political]

[] - Brix G. Mifflin 1483

GA 1483

SON 1.- Domestic manufactures

Brix G. Mifflin c. 1486-1500

Petty 2145

CANS AND TINS. - De Villiers et al 1482

[] - Brix G. Mifflin c. 1482

Petty 281

HOMELIES III. - De Meester's summary

outline. - Brix P. Petty 1482

Petty 656

PICTURES 6.- De Panis - [Brix G.

Mifflin c. 1486-1500]

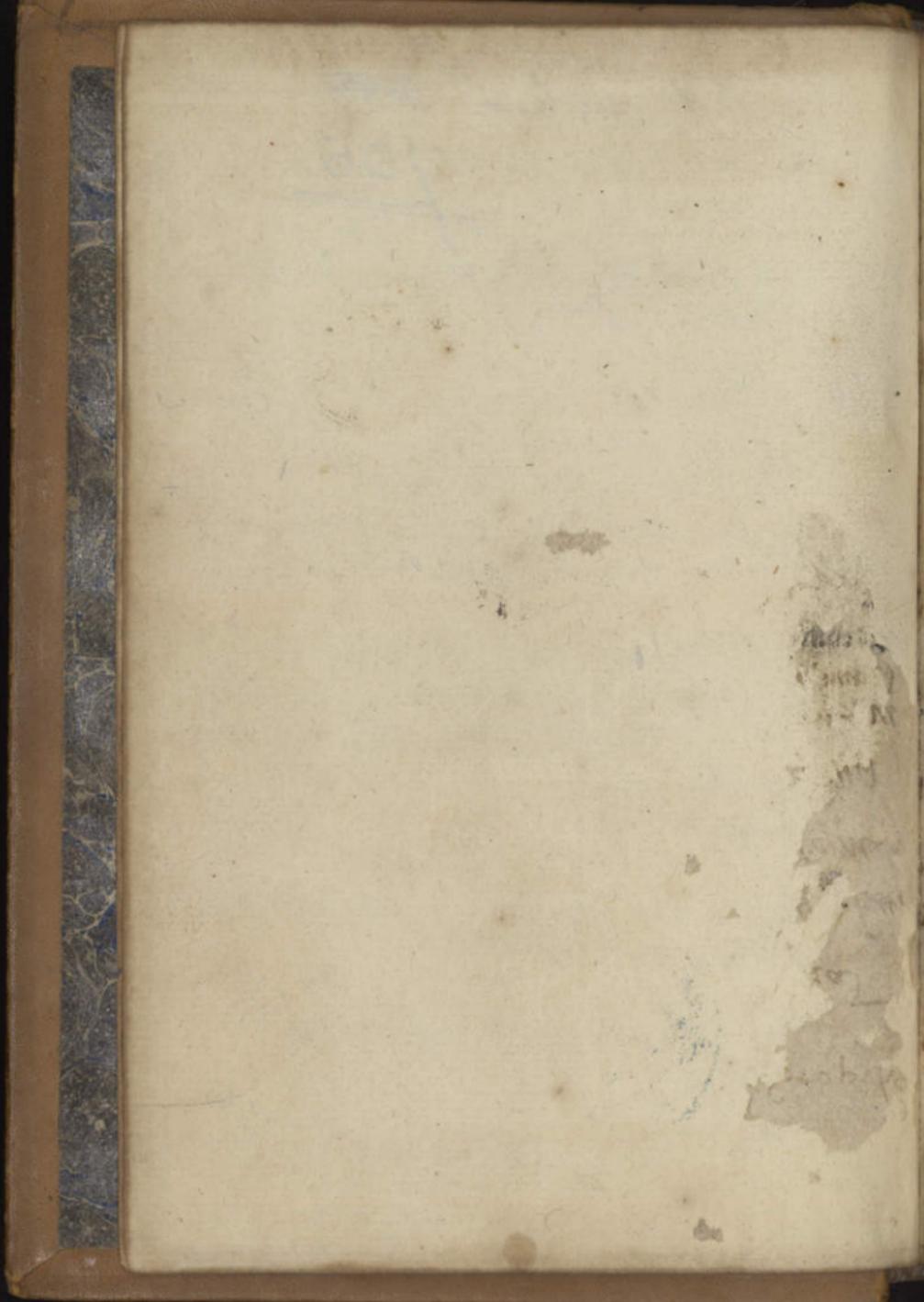
GA 4341

Postum 542

XV. eine
stück n° ~~457~~

706

~~7~~

Incipit dialogus

sanc*ti* Bone*venture* Cardinalis in quo anima
deuota meditando interrogat. Et homo men-
taliter responde*t*.

Electo genua mea ad patrem domini mei
Iesu Christi a quo omnis paternitas in celo
et in terra nominatur. ut det vobis secundum
divitias glorie sue virtute corroborari per spiritum
eius in interiori homine Christi per fidem habitare
in cordibus vestris in caritate radicati et fundati.
ut possitis comprehendere cum omnibus scientiis quae sit longitude
latitudo sublimitas et profundus. scire etiam superemi-
nentem scienciam caritatem Christi ut implamini in omnem plenitu-
dinem dei. **P**aulus apostolus vas electionis/sacrarium
divine scientiarum speculum et exemplar fraterne con-
templationis in verbis promissis primo ostendit nobis me-
talem exercitationis ortum obiectum et fructum. Menta-
lis enim exercitatio si dicitur esse pia et salutifera. oportet
quod habeat potentiam supernaturalē fortitudinem sapien-
tiā regulantem clemētiā consolantem. flecteret ergo anima
deuota diuine contemplationis amore succensa genua
metis ante thronum tristissime et incomprehensibilis trini-
tatis prius humiliiter postulet sapienter dei patris con-
soriantem potentiam mel labore depresso succubat

a ij

dei filij regulatricē sapiam: ne errore seducta a ve-
ritate deviet. dei spūs sc̄ti cōsolatricē pietatē & cle-
mentia: ne tedium devicta deficiat. Qē em̄ datū op-
timū: & oē donū pfectū: de sursum est descendēs a pa-
tre lumenū: & sc̄dm augustinū. Qē bonū nostrū aut
deus est. aut a deo est. Vñ in omni boni operis iūtio
ille est iuccādus: a quo c̄me bonū originaliter pro-
gredit: p quē oē bonū exēplariter producit ad quē
oē bonū finaliter reducitur. Hec est illa ineffabilis
trinitas: pater et filius et spūs sanctus: quā tangit
sp̄ls cū dicit. flecto genua mea &c. vsq; ad ut pos-
sit. Sc̄do ostendit illius salutifere mētalis exer-
citationis obiectum. obiectū vere excercitationis
deuote mētis dicuntur esse inferiora. exteriora. in-
feriora. et sup̄iora. Debet em̄ deuota aīa p mētale
exercitiū cōtemplationis radiū deflectere ad inferi-
ora sua ut videat qualiter sit creata per naturā de-
formata p culpā. reformata p gratiam. Debet sc̄do
cōuertere radiū contemplatiōis ad exteriora: ut co-
gnoscat quā instabilis sit humana opulētia. quam
mutabilis hūana excellētia quam miserabilis mū-
dana magnificētia. Debet tertio quertere radiū
contēplationis ad inferiora: ut intelligat humane
mortis ineuitabilem necessitatē. iudicij finalis for-
midabilem austeritatē. pene infernalis intollerabi-
lem penalitatem. Debet quarto quertere radiū
contēplationis ad sup̄iora: ut cognoscat & sapiat

celestis gaudii inestimabilem preciositatem. ineffabilem deliciositatem et terminabilem eternitatem. Hec est crux beatae quattuor finibus terminata: in qua o aia deuota cum tuo dulcissimo ihesu xpo debes iugiter meditando pedere. Hic est ille currus igneus quattuor rotis consumatus: in quo debes post tuum amicum fidelissimum assidue contemplando celi palacium descendere. Hec est quadruplex regio videlicet orientalis. occidentalis. aquilonaris. et meridionalis quatuor o aia: quotidie debes quasi peregrinando incedere et quasi tuum specialissimum delictum in ea speculando querere et investigare: ut possis cum sponsa dicere. In lectulo meo per noctem quesui quez diligenter aia mea. Hec quattuor tangit apls cum subiungit: ut possitis comprehendere cum omnibus scitis que sit longitudo. latitudo. sublimitas. et profundum. ¶ Tertio ostendit fructum salutifere metis exercitationis. fructus autem istius exercitationis salutifer est dignus et laudabiliter exequatur: est felicitas eterna que est quid optimum: et pulcherrimum: et per se sufficiensissimum. nullo extra se indigens in qua videbimus et amabimus: vacabimus et laudabimus in eternum et ultra: eum qui est super omnia benedictus in secula. Hunc fructum promittit apls quando sermonem concludit dicens: ut impleamini in omnem plenitudinem dei. Hanc plenitudinem tunc inuenimus quando erit voluntari plenitudo pacis rationi plenitudo lu

eis memorie continuatio eternitatis. Huc erit oia in oib⁹. cum a ratione ois error⁹ a voluntate ois dolor⁹ et a memoria ois timor recesserit et successerit illa quam speramus mira serenitas diuinæ iocunditas eterna securitas. Huc tractatū instigante conscientia propter simpliciores quosq; simplicibus verbis de sc̄rōz dictis compilau⁹ p modum dyalogi. In quo aīa deuota veritatis eterne discipula meditādo interrogat. et homo id est ratio interior mentalis loquendo respondet. Ut aut ad ist⁹ mētaliter exercitationis ineffabilem contēplationem humiliter inuocando accedamus: genua cordis de uote flectamus ante thronum diuine maiestatis et ante soliū individue trinitatis. lachrymis et gemib⁹ incessanter clamem⁹: vt deus pater p suū bñ dictū filiū in spū sancto donet nobis grām ex certandi mētaliter: vt per hūc ptingamus ad deū qui est omnis desiderij finis: et complementum.

Prima contēplatio circa interiora vbi anima petit modum exercitandi in contemplatione.

Anima

Ic queso o homo: dic si post deuotā iuocationē diuine magnificētie/ et post hūlē implorationē eterne sapientie/ et post demū humilē et flebilē supplicationē supne pietatis et de mētie grāz exercitādi mētaliter circa hāc quadruplicē materiam videlicz longitudinis/ latitudinis/

profundicatis, et sublimitatis obtinerē: quo ordine
inchoarē. ne meritū huius exercitationis amittā
si indebito ordine ignoranter procedā. Ordinis enim
ignorantia scđm bernardū perturbat formā merito
rū. nec reputat. scđm eundē rei perfecta cognitio in
nobis existere. cū scimus quid est faciēdum. et igno-
ramus quo ordine sit procedendum.

C Homo

D anima: scđm bernardū ad eugenīū papam. a te
tua consideratio inchoat ne frustra extendaris ad
alia te neglecta. Idem in meditationibus. Multi
multa sciunt: et seipsoſ nesciunt. Alios inspiciunt
et ſeipſos deserunt. deum querentes per exterioria-
ra: deserentes interiora ſua. Idcirco ab exteriori-
bus ad interiora redeam. ab interioribus ad ſupe-
riora conſcendam. ut poffim cognoscere vnde ve-
no. aut quo vado. vnde ſim. vel quid ſim. et ita per
cognitionem mei. ascendam ad cognitionem dei.
Dec bernardus. Item crissostomus ſup matheum
Nō minima pars philoſophie. eſt cogitatio ſui. Itē
ambroſius i exametris. Cognosce te quem tu ſcis.
attende tibi: ut conſideres quid in te iacet in cogi-
tatione. quid exeat in ſermone. Utiam ergo tuam
o anima: cotidianā diſcussione examina. Attende di-
ligenter quātum proficias. quātū deficias. qualis in
moribus. qualis in affectionibus. q̄ similiſ deo. q̄
diſsimiliſ. q̄ prope. q̄ longe. Illud ſemper agnosce

q̄tum multo laudabilior et meliores si te agnoscis
qua si te neglecta cursu siderum vires herbarum co-
plexiones hominum naturas animalium cognosceres; et
scientiam omnium celestium et terrestrium habereres. Redde
ergo te tibi, et si non semper saltus interdum regere tuo
affectus dirige actus corrige gressus. Igitt: o anima:
tene consilia scientiarum, et primo radii contemplationis
converte ad regionem orientalem hoc est ad considera-
tionem tue conditionis. Diligenter ergo considera: q̄
generose a summo artifice facta sis per naturam quae
vitiose a tua voluntate deformata sis per culpam.
Primo ergo considera: q̄ generose formata sis per
naturam. Generositas tua naturalis consistit in hoc
ut estimo: quia tibi naturaliter ad tuum decorum im-
pressa est ymago beatissime trinitatis. Unus a selmis,
fateor domine et gratias ago: quod me creasti ad ymagi-
nem tuam: ut tui memor sim te cogite te diligam.
Bernardus in suis meditationibus. Secundum interi-
orem hominem tria in me inuenio per que deum recolo:
conspicio et concupisco. Sunt autem hec tria mem-
oria intelligentia et voluntas. Cum deo reminiscor
in ipso delector. Intelligentia intueor: q̄ tu in se sit
incomprehensibilis: quod principium et finis. quantum
in angelis desiderabilis: quod desiderant in eum pro-
picere. quantum in sanctis omnibus delectabilis: quod in
eo assidue letatur. in creaturis omnibus admirabilis
quod eas potenter creas sapienter gubernas benigne

dispensat. Cum deum per voluntatem diligam: mea
 metipsum transformo. Nec bernardus. Recogno
 sce o aia mea: q̄ mira et inestimabilis dignitas est
 esse non solum vestigium creatoris quod commune est
 omnib⁹ creaturis. Lauda igit̄ aia mea dñm lauda deū
 tuū syon. ex p̄giscere et lauda: exulta et gaudet.
 qz insignita dei ymagine/ decorata similitudine. p̄ticeps
 rationis/capax eterne beatitudinis. Sed qz hec mo-
 dica nō imerito forte iudicarent si morte finiretur
 exulta et lauda: qz cū predictis dedit tibi naturam
 immortalitatem substantiam incorruptibilem. durationem
 interminabilem/vitā perpetuā. ymago enim eterne
 trinitatis non essem: si termio mortis claudi possem
 hugo de arra et donis aie. O aia: aduerte qz crea-
 torius post esse dedit tibi perpetuum esse. deditqz
 tibi vivere/etire/discriminare sensib⁹ decorauit: la-
 piētia illustrauit. Tuā igit̄ pulchritudinem attende:
 vt intelligas qualē debeas pulchritudinem diligere
 qz sitem et ipsa vt expedit cōtēplari nō sufficiat. cur
 saltē qd de te existiare debeas ex iudicio alieno nō
 ppēdis. Spōlū habes: sed faciē eius nō vidisti. ille
 te vident munera misit arrā dedit. Si speciem eius
 videres: nō ap̄lius de tua pulchritudine abigeres:
 scires enim qz tā pulcher/tam formosus/ tamqz vni-
 cus dei filius tuo aspectu captus non esset: si eū sin-
 gularis decor tu⁹ et ultra ceteros admirādus non
 traxisset. De chugo. Sz hec fortassis o aia: nimis

ingrata tibi videntur et modica. ppter ea audito
tio dignitatē amīrabilem. qz tante simplicitatis es
q nichil potest domū mētis tue inhabitare. nichil
ibi potest māsionem facere: nisi simplicitas z puri
tas trinitatis eterne. Ecce qd dicit sponsus. Ego
et pater veniemus ad eū z mansionē apud eū facie
mus. Et alibi. festinans descendē. qz in domo tua
oportet me manere. Illabi em̄ mēti nulli possibile
est nisi soli deo q hāc creauit. ipse em̄ est q intīmior
intimo tuo esse phibet. sicut augustin⁹ testa. Ga
de o felix aia: q cotidie cor suū mūdat vt inhabitan
tem deū suscipiat. cuius hospes nullo bono idige
qz autorem omnī bonoz habet in se. O quam beata
aia apud quā deus requiē iuenit que dicere potet
Qui creauit me: requeuit in tabernaculo meo. Ne
gare siquidem ei celi requiē non poterit. que sibi in
hac vita requiē in mēte pparavit. Hec bernardus
O aia: nimis es amara si nō sufficit tibi tanti hospi
tis pñtia qz scis q tam liberalis est: qz cōmunicabit
tibi de bonis suis. qz tā pius est q ditabit te de do
nis suis. Nullo modo deceret tm̄ principem dimi
tere suū hospitē indigētem. Adorna igit̄ thalamū
tuū: et suscipe regē xp̄m de cuius pñtia exultabit z
letabitur tota familia tua. O vere mira et multū
admirabilis sententia. Rer cuius pulchritudinem
sol et luna mirantur. cuius magnitudinem celum
et terra reverentur. de cuius sapientia agmina spi

rituum illuminantur. de cuius clementia omnium
beatorum collegia satiantur. Tale tuum o anima deside-
rat hospicium tuum cenaculum: plusquam celeste palacium
appetit et exoptat. Delicie enim sue sunt: esse cum
filio hominum. Sed si hec adhuc te non moveat ad
laudandum creatorum tuum. conuertere contemplationis
radium ad quartum beneficium. et recognosce quod tante
capacitatis es quoniam nullam creaturam citra deum sufficit
faciare tuum desiderium. Hugo de sancto victore dicit.
Omnis iocunditas/omnis suavitatis/omnis potentia/
omnis opulentia creaturarum afficere cor humanum
possunt faciare vero non possunt. Anselmus loqui-
tur. Omnis creatura que deus non est: in inopia est
Et quia reuera secundum gregorium in moralibus.
Anima humana que ad deum appetendum facta est
quidquid extra deum appetit: minus est. Jure enim
non sufficit: quod deus non est. Jam ut estimo anima
sufficit tibi. quod vidisti tuam nobilitatem que est valde
laudabilis. conuerte nunc radium contemplationis
ad tuam super ceteras creaturas potestatem. que
reuera est amabilis. Hugo de arra anime. O ani-
ma mea: quid dedit tibi sponsus tuus. Respice mun-
dum istum. Omnis naturalis creatura ad hunc sis-
tem suum cursum dirigit: ut tuis utilitatibus deser-
vit. tuis oblectacionibus secundum distinctionem temporis
rum indesinenter occurrat. Vide iam anima mea et di-
ligenter considera: quod creator tuus et amicus tuus

sponsus tuus totā machinam mōdalem ad tuum
ordinavit mysteriū. Ecce angeli purgāt et iſlāmāt
tuū affectum illuminant et informant intellectum.
perficiūt et custodiunt totum tuū subiectum. Ma-
gna enī dignitas est haberet tales doctores tales
consolatores tales cōseruatores. O aia: si videre
posses quāto gaudio quāto q̄ tripudio assistūt o-
tibus. itē sunt meditātibus quāto studio nos ibo
no conseruāt: quāto desiderio nos et nostrā salutē
eternam expectant. Celū tibi deseruit per suū mo-
tum luminaria celi per suū influxū sol causat tibi
diē luna illuiat tibi noctē. Ignis tēperat aeris frig-
iditatē aer mitigat tibi ignis internā caliditatem
aqua tibi mūdat fētore mitigat tibi sītis ardorem
fecundat terre rīgorē: terra vero te substentat sua
soliditate: recrēat sua fertilitate: delectat sua ame-
nitate. Ecce o anima: breuiter discurristi per singu-
la: ab inferioribus ad supiora: et inuenisti q̄ omnis
creatura ad hunc finē ex diuina ordinatione cursu
suum dīgit: quatinus tuis utilitatibus deseruit
tuis oblectatiōib⁹ indesinēter occurrat. Sed ca-
ue aia mea: ne non sponsa sed adultera dicaris: si
munera dantis plusquam affectū amantis diligis.
Augustinus in libro confessionū. Cle tibi aia siob
erras in vestigiis suis. si nutus suos p eo amas: vi-
temporalia lucra recipias. et nō aduertis qđ innuat
illa beatissima lux que purgate mēris intelligentia

97.

cuius vestigia et nutus sunt omnes in creaturarum decus
 Adhuc si forte ignoras te o pulcherrima mulierum
 egredere et abi post vestigia gregum irrationabilium
 creaturarum: quae sunt vestigia creatoris. tu vero specu-
 lum beatissime trinitatis. Ergo o ibi hiis dignior
 et excellentior coprobaris. et pasce hedes tuos iux-
 tra tabernacula pastorum: id est couerte cogitationes
 tuas ad choros angelorum: quibus quodammodo simili-
 lis est in natura: et concivis eris in gloria.

Anima

Jam satis silui. diuq[ue] tacui. Jam cum verecudia et
 rubore nunc cōpellor dicere et cōfiteri. quod ad hanc
 dignitatem modicū aduerti amorem meū. Neu ego
 infelix et misera nimis: indigne et irreuerenter p-
 stitui. vane et negligēter viri: et ut verū fatear. Se-
 cundū bernardū. Quanto pfectius dignitatē meā
 aspicio: tanto magis vitā degenerē me duxisse con-
 fundor et erubesco. timeo quod tanto gravior sit
 culpa: quanto dignior et nobilior est natura. formi-
 do quod tanto maior est offensa: quanto maiores sunt illi qui
 offenditūt excellētia. ptimesco quod tanto peior est iniurias
 cui iniuria irrogatur bñficia. Neu heu heu heu dñe deus: iam ex dignita-
 te substantie ppendo vilitatē malicie. ex speciositate
 nature: cognosco deformitatem culpe. ex recor-
 datione beneficiorum acceptorum: intelligo ingratitu-
 dimē factorum meorum. Neu heu heu domine deus

meus: ve michi misere. Jam video, tā agnoscō q̄
quidquid a sūmo datore accepi ad vsum vite trā-
sitorie: miserabiliter inflexi ad vsū prauitatis et cul-
pe. Hic loquit̄ bernardus. Tranquilitatē humane
pacis/cōuerti ad vsum varie securitatis pegrinat̄
onē terre: pre habitatione dixeri patrie. Salutē et
sanitatē corporis/redegi in seruitutē misere volu-
ptatis/habūdantia vberatis/nō ad necessitatem
corporis: sed ad supfluitatē expendi misere cupidi-
tatis. Ipsa serena blandimēta aeris michi seruit
coegi/ad amore terrene delectationis. Timeor et
heu valde pertimesco/ ut simul nos oia ferire pen-
tendo vel pugniendo debeāt. que viciis n̄is male
subjecta serulebant. Hec gregorius in omelia.

¶ Domo.

O aia: iam equaliter perpēdo q̄ bona est tua cogi-
tatio. ex verbis tuis sentio. q̄ nō fuit frustra mea i-
monitio. Vide michi q̄ lumine diuine sis aliquati-
ter illuminata: tactu veri luminis mota. Qz sc̄m
beatū gregorii in moralibus. Unusquisq; dum ta-
ctu veri luminis illuminatur. sibi ipsi ostenditur: et
inde cognoscat/qd est iustitia dei: vñ erudit̄. Unde
sancti viri quo altius apud deū virtutū dignitate
proficiunt: eo subtilius se indignos esse dep̄hendunt.
qz dum proximi luci fiūt: quidquid eos in semper
sis latebat inueniunt. Hec gregorius. Igitur so-
cia luce veritatis tacta dignitatem tuā quam h̄c

tenus non attēdissi agnoscis: culpā per quā creato
 rem tuū offendisti intelligis. Vidisti quā generose
 formata sis per naturā: vide nunc quā viciose de-
 formata sis per culpā. Reduc ergo aīa erūpnosa et
 misera ad memoriam errorem et delictū: et perduc
 vsc̄ in celū rugitū et lamentum. Cogita aīa p̄fida/
 perdita dei adultera xp̄i: quid fecisti: dereliquisti
 in celū castū amatorem tuū contēpsisti creatorem
 tuū: repudiasti sponsum tuū: turbasti deum tuum
 irreuerēter tractasti angelū tuū sanctū custodem.
 Eras templū dei sanctū sponsa xp̄i sacrariū sp̄us
 sancti. Que est ista subita cōuersio: repētina muta-
 tio. de dei virgine facta est corruptio sathanæ, de
 sponsa xp̄i scortū execrabilis, de habitaculo spirit⁹
 sancti. facta est tuguriū dyaboli. Anselmus ī libro
 de ploratione virginitatis pdite. Recordare o aīa
 propter quod vendideris decorē tuū. propter quē
 abieceris honorem tuū. pro quo tam turpiter defe-
 daueris vultū: que tanta bona pro tam vili precio
 alias peccato vendidisti. **A**nima.
 Recognosco. O homo: qz verū loqueris. et nō sim
 merito de tanta actali trāsgressionē reprehendis.

Homo
 O aīa: quare tot bonis te spoliasti. quare tot bons
 opa neglexisti. quare tot ános. tot dies. tot horas.
 sine fructu vixisti. Un̄ bernardus ait que sequunt̄.
 O dñe deus: quot tempora p̄fluxerunt in quibus

Sine fructu ut aspiratio viri. quomodo coram te subsistam
quomodo ad te potero leuare faciem meam in illo ma-
gno et terribili examine: qm̄ numerare iussero omnis
dies meos: queres fructum meum? O domine cur inter-
mis villo tempore te versari in corde meo: te tota mente
complecti: in tua dulcedine delectari. oia inten-
ora mea. Mea ubi tunc erant: qm̄ tecum non erat: cu
a te habeat omnis creatura quicquid habet deside-
rabile: laudabile: et delectabile. Hec bernardus.
Deu domine: nunc intelligo sed confiteri erubesco. Spe-
cies et decor creaturarum decepit oculum meum: et non
aduerti: quia speciosior creaturis omnibus tu es: qui
bus tantummodo unam tue inestimabilis pulchritu-
dinis gutta coicasti. Quis enim ornauit celum syde-
risbus: aerem volucribus: aquas piscibus: terram
plantis et floribus? Nonne tu clementissime pater:
te illa celestium spirituum agmina variis donis sum
ornata. Nonne seraphim per te ardenter dilectione cher-
ubin lucent cognitione: tuis donis iudicant throni.
CDe tuis muneribus dominus dominatioes inclyte: et
tua virtute presunt principatus: ex tua potestate de-
mones arcent pretates: ex tua profunda potentia mira-
cula faciunt virtutes: ex tuo precepto archangeli ma-
gnis numeris maiora: angelis vero minoribus numeris
Sed quid sunt hec omnia: nisi tue pulchritudinis modi-
ca linctilla. O Iesu fons universi pulchritudinis igno-
rare michi misero ergo pulchritudinem tuam. tam male reca-

gnoui tam tarde amavi / ppter ea miserabiliter ob
 errau. Dulcedo etiā creaturarum decepit gustum
 meū: et non aduerti q̄ melle dulcior es. Tu em̄ mel
 li et oī creature dulcedinē cōmēdasti. et nō aliud est i
 creatura dulcedo vel delectatio qliscunq; nisi tue
 dulcedinis q̄ abscondisti timētibus te. Dulcedo em̄
 oīm creaturarū si q̄s iuste aduertit: nichil aliud fa
 cit nisi q̄ grad tuā eternā dulcedinē nos iuitat. O Iesu
 so ns vniuerse dulcedinis et pietatis: ignosce michi
 q̄ tuā inestimabile dulcedinē et mellifluā pietatē in
 creaturā tua nō cognoui. nec interno mētis amore
 gustaui. ppter ea miserabiliter oberraui et animā
 meam vsq; modo siliq; porcorū saturau. Sz heu
 vt timeo nūq; de pane filiorū tuorū māducaui Ideo
 semp in deliciis mūdi ieiuna et famelica pmāsi. Qz
 scđm gregorium causa est. qz nolumus intus gusta
 re pfectam dulcedinē propter ea ieuni et famelici
 amamus miseri famē nostram. Ergo O dulcissime
 Iesu modo ag nosco q̄ omnis dulcedo tibi cōtraria
 fuit michi afflictio et magna miseria. Augustin⁹
 in libro cōfessionū. Tu em̄ michi misericordissime
 deus in pctis meis semp aderas piissime sustinens
 delectatiōes meas malas res p̄gens amaritudib⁹
 amarissimis docensq; p flagella si vellē sine amari
 tudinibus delectari non possem nisi in te dñe. Nec
 augustinus. Sed hanc doctrinā non intellexi: pro
 pterea errau semper. tñ in omnibus deliciis meis

timui proditorē timui accusatorē formidaui reprehensorē aliquoties psciā expani multoties infamia nōn cōq abhorri gebēnam et tñ ego heu misera inter tot tormenta non mutaui voluntatē meam decepit etiam odor creature olofactū meū et ignorauit qđ odor tuus o bone ieu fons odoris suavitatis tua facit id esinēter post te in odorē vnguētorū tuorum currere. Decepit sonus fallax auditū meū et nesciūt quā dulcia faucibus electorū tuorū cōsilia tua inquā leuia manibus sc̄tōrū tuorū mādata tua. O bone ieu fons sapientie fac me vel saltem modo audire vocem tuā sonet in auribus meis ut cuncta amaritudine recogitandū michi sit qđ sefellit me illa vox miserrima cātantū t̄ dicētū. Venite fruimur bonis coronemus nos rosis ante qđ marcescat vbiqz relinquamus signū letitie nfe t̄c. Hanc vocē audiui t̄ nō īrellexi et nō aduerti qm̄ oīa vanasunt et planctu digna. Oīa enim hec et hīis similia cito transeūt t̄ velut vmbra cito euansescunt. Quid enī hec vana omnia amatoribus suis profuerunt quid hec stulta dilectoribus suis contulerunt. quē enī fructū habuerūt in illis in quibus nūc confundunt et erubescut. Sed inter hec omnia tu amantissime ieu semp michi aderas vocē tuā frequenter audiui sed non exaudiui inspirationē tuam salutiferam sensi sed nō consensi. Quoties michi illud salutifere consiliū inspirasti peccasti quiesce. Ad que ego

miser verba sompnolenta aliquādo respondi. Dñe
 ecce modo: siue paululū: modo a vanitate quiescā.
 Cito de malignitate erubescā oīa vana et munda-
 na derelinquam. Sed heu illud modicū: non habe-
 bat modicū et paululū in longū ibat. Augustinus.
 Multi eternaliter dānaturi et finaliter in pctis de-
 tinētur. qui se ad vocē dñi nō corrigūt. vocē quidē
 occulte inspiratiōis audiūt: s̄z vitā nō corrigūt dicē
 tes. Cras/cras et subito ostium claudit et remanet
 pctōr foras ante archam celestis patrie cū voce cor-
 mina. qz p pctis gemere noluit cū colibā. Grego-
 rius. Heu: q̄ multos in pctis eoz sua ifelicitas p-
 strauit multos diurna par certos reddidit/ eo q̄ il-
 los malignus sp̄s graui' ptulit/ quo lōgi' q̄etis vsu
 negligētes iuenit. Item gregorii. Quos em̄ ut cō-
 uertant̄ diuci' tollerat: nō querhos. durius dānat.
 Heu mundana mollices tactū meū nimis misera-
 biliter decipiebat: r̄ignorauī q̄ tā suavis o bōe ie-
 su esset āplexus tu' hōest' actact' tu'. tāq̄ delicio
 sum tibi p̄fūgi. Tu' o dulcissime iesu āplex' nō ma-
 culat sed mūdat. tu' actactus nō coinqnat: s̄z sc̄tifi-
 cat. O iesu fons vniuerse dulcedis et suavitatis q̄
 tū h̄z deliciositatis honestatis et locū ditatis q̄n le-
 uate eterne sapiētie et cognitiōis est sub capite id
 est sub ratoe: et dexter tue diuine clemētie et dile-
 ctōis āplexabit me in volūtate. Heu me miseram
 quis vñq̄ tam dulce/tam suave/tamq̄ deliosum

expiri poterit: q̄ inter brachia tāti spōsi regescere
inter oscula tāti regis et amici fideliter obdormire
Hanc dulcedinē senserāt aie deuote qn̄ optabant
dicentes. Osculef me osculo oris sui tc. Quis mi-
chi det te fratrē meū suggestē vbera matris mee:
et inueniē te foras solū/ et deosculer te/ et introducā
te ī domū p̄fisi mei et ī cubiculū genitricis mee: ibi
me docebis p̄cepta dñi Sz o bone deo: si hec tā dul-
cia sūt cogitādi: q̄ dulcia possunt eē degustādi. sita
suavia sūt legēti: q̄ dulcia erūt p̄ effectum s̄tienti.
Augustin⁹. fac me dulcissie ieu int⁹ gustare p amo-
rē qđ gusto p̄ intellectū. Eya dulcissie ieu trāssige
saluberrimo vulnere amoris tui medulas aie mee:
vt vere ardeat/ langeat/ et liqfiat/ et solo desiderio
tuo deficiat cupiat dissolui et eē tecū. te solū semper
esuriat panē vite celestis q̄ de celo descēdisti. te sūt
at fontē vite eterne/ fontē eterni luis/ torrētē ven-
voluptatis te semp̄ abiat/ te querat/ te iueniat/ ite
dulciter requiescat.

¶ Anima.

Et q̄ vesania et q̄ infernalia furia tāto tpe a me p-
hibuit talia/ et tanta mētis mee solacia tā divisa gau-
dia tāq̄ meliflua gaudia/ dic q̄so o homo que tanti
malicia/ q̄ tāti piculi ratio/ que tāti dāni occasio.

¶ Homo

Vide o aia: q̄ tem fatigata laboribue/ tā evacuata
dolorib⁹ iruvenire nō valeas cui tm̄ dāni ascribi-
peto ḡ vt cū diligētia audias si tibi tanti mali atq̄

dāni causā demōstrauero si tibi dāni tanti inimicū
 ostendo. Habes oīa ūmicū domesticū hostē ami-
 cū aduersariū. prīmū q̄ tibi malū pro bono reddit
 et sub spē amicicie crudelior exstē ūmicus. Huīs
 oīb⁹ et aliis ifinitis bōis te priuauit hic hostis sal-
 uata tua reuerētia est caro tua ūfelix et misera māltū
 dulcis tibi et accepta hanc cū pauisi inimicū pessi-
 mū cōtra te erexisti. hāc cū honorasti hostē cōtra te
 crudelissimū armasti hanc cū foris variis et p̄ciosis
 indumentis decorasti oīb⁹ interioreb⁹ ornamētis te
 spoliasti. nesciēs qđ dicit btūs gregor⁹ in omelia.
 Vñ caro ad tps suauiter viuit ide spūs ieternū tor-
 qbl̄s et gemiscit. Et ecōtra quo plus caro p̄mit eo
 de spe celesti anim⁹ secur⁹ letaſ. vñ p̄tanta ūuria
 nobis p̄ te illata cōtinere me āplius nō valeo quin
 tū malū hucusq; sub silētio p̄iculose p̄transitū du-
 riūs reprehēdā. Scito iquit beatus bernardus in
 suis meditationibus. Qui p̄ plures annos tecū vi-
 rit ad mēsam tuā cōsedit. cibū de manu tua ūpsit
 et i ūnu tuo dormiuit. cū voluit etiā colloquum tecū
 babuit. hic iure hereditatis seruus. sed qđ delicate
 nimis enutriuisti eū et virge p̄cepisti leuauit calca-
 neū ūu ūp caput tuū et te sibi in seruitutē redēgit
 O aīa misera atq; miserabilis quis te liberabit de
 vinculo ip̄operij huius. Exurgat deus et cōterat
 inimicus p̄cepto dei amicus mādi cultor diaboli.
 Quid tibi videtur de illo? Si recte sentis puto q̄
 b iii

mecū dicis. reus est mortis/crucifigā. Noli ergo
dissimulare/noli differre/noli pcere. Crucifige/cru-
cifige eū. Sed in qua cruce.in cruce xpī i qua estia
lus z resurrectio nfa. Hec bernardus. Recole g o
aia:scōm bernardū in meditatiōib⁹ primordia tua
q̄ iſsignita es dei ymagine/decorata ſilitudine/del-
ponsata fide/dorata ſpe/pellecta caritate/redēpta
xpī ſanguine/princeps ratiōis/capax eterne btitudi-
nis. Quid tibi cū carne/vn iſta pateris? Si diligē-
ter oēs adiōes eius aduertis nūq̄ vili⁹ ſterquilin⁹
vidisti. Si ei⁹ miseriā enumerare vellis q̄ ſit pte-
onuſta/pruriē ſcupiſcētiſ/occupata illuſiōib⁹
coſuſiōe plena/ignominia repleta: qđ de ea habet
aliud niſi cogitatōes fedas z imūdus. Hec bernar-
dus. Idē O aia diuia:erubisce i ſilitudinē porciō
mutari/erubisce voluptare in ſcend que es de celo
Idē ſup cañ. O aia q̄diu i carne es iter spinas via-
ris z neceſſe eſt ut tēptatōes/tribulatōes/z impu-
gnationū aculeos/prudēter patiaris. vn ibidic.
Sicut liliū inter spinas: ſic amica mea inter filias.
O candēs liliū/o tener z delicate flos increduli
ſubuersores ſunt tecū: z cū ſcorpionib⁹ habitant
de quoniō caute abules. Caro et mund⁹ plenifim
spinis. quersari in hiis z nō ledi diuīe potētie eſta
non humane vtutis. Eſt z aliud inimicus fortis
cruelis qui in ira calliditate oīm diſcutit coſuem-
dines/vētilar causas/z ſcrutat affectus. z ibi ſem

querit causam nocēdī: vbi te viderit studiosi⁹ occi-
 pari. Querit em̄ hi hostis antiqu⁹ ad initio h̄uiāni
 generis inimicus cui illecebras gule ingerat: cui vi-
 rus inuidie īfundat/ cui blādimēta luxurie ōdiciat
 cui vanitatē supbie p̄mittat. nouit quomō gaudio
 fallat/ quomō metu opprimat/ quomō admiratiōe
 seducat. b̄z etiam sibi aliquos obligatos quorū ad
 alias decipiēdas ingenius vt̄: z linguis. O aia fra-
 gilis ad resistendū/ facilis ad cadendū/ difficilis ad
 surgendū/ qualiter istius crudelis aduersarij laq̄os
 euadere poteris/ quem tātis subtilitatibus p̄ditū
 agnoscis. Hec bernardus.

A n i m a .

Nūc video q̄ nō facile pctm ab illo cognoscit: q̄ in
 eo p̄mitur. sed mox cū inceperit se ab illo alienare
 tūc demū cognoscit in quāta feditate facuerit. Igs
 cum sā meipsā aliqualiter a pctō alienare incipio z
 per hoc me et pctm meū agnosco/ et nunc āplius a
 plāctu me continere non valeo. O dñe deus tu im-
 pressisti michi amabilē ymaginē tuā/ et ego super
 duri odiblē ymaginem dyabolicā. Heu heu heu
 miser: q̄ demonis ymaginē supimp̄si sup ymaginē
 dei. Cur non odio huius imitationem cuius abhor-
 reonem. ipse nulla precedente vindicta pecca-
 uit supbiēs. ego vila eius pena peccauī contēnens
 ille semel in īnocētia cōstitut⁹. ego multoties resti-
 tutus ille contra eū qui se fecit/ ego contra eū q̄ me
 fecit et refecit. ille deū dereliquit p̄mittentem ego
 b iiiij.

fugi deū psequente. ille i malicia deo reprobāte pstat ego curro misericorditer deo reuocante. enī ambo cōtra deū ille tñ cōtra relinquentē se ego ve ro cōtra morientē pro me. Ecce cuius ymaginē ab horreo cū me in multis inueniā horribiliorem.

Homo

Fuge fuge igīt tu horibilis substātia. fuge teipsam exterritam a teipsa. Nō ergo sine rugitu cordis tu tollera horrōrē tuū. si tolleras nō te agnoscis. Nō enim hec fortitudo s̄ morti. hebetudo nō est sanitas sed obdurata iniquitas.

Anima

Sī me video horrōrē intollerabilis est: si non video mors ievitabilis est. O q̄ felix ē q̄ sibi horribilis tñ multū ifelicio: cui mors eterna sensibilis. Amicūs in orōib⁹. O p̄ patiētissime: o rex clementissime tegere non valeo ⁊ excusare: ⁊ tñ confiteri non modicū erubesco. Jā causam tātoꝝ maloꝝ iuueniā qđ prius latebat male agnosco. bernardus ī me ditatōibus. Cor ēm̄ meū miserū dū futurū nō curauit gaudiū: nec diuinū q̄siuit consiliū. a seipso fuite longatū ⁊ i amore terrestriū fuit occupatū vñ elapsū est ab illis ⁊ iuolutū. Vanitas decepit luxuria posuit curiositas abduxit cruciabat inuidia/ tonbat iracūdia/ diuidebat auaricia/ anxiebat accidit sitoꝝ iungebat oībus vicis: qz vñ bonū qđ sibi poterat sufficere derelict. Hec bernardus. Habeant ergo ī obliuione corā te deus mitissime cōsumpti

spā mea. s̄z cōcede ut hoc t̄ps mēū residuū forte n̄
 mis breue & momētaneū sit tibi honorificū/michi
 fructuosū & p̄tio edificatorū. Jā piissime de⁹ pro
 p̄ter magnitudinē dānt qđ ifelix & misera miserabi
 liter incurri: video & cognosco q̄ meipl am et p̄ctm
 mēū sufficiēter vt merui plangere nō valeo: si tāta
 debet esse nō īmerito p̄cti detestatio/ quāta fuit in
 misera voluptatis delectatio.

Homo

O aia: si ḡ te vt asseris delictum tuū non sufficis de
 plangere: necesse habes ad aliquē sc̄torū puertere
 An ignoras sc̄dm bernardū: q̄ lecuz accessū habe
 mus ad deū. vbi habemus matrē ante filiū: & filiū
 ante patrē. Mater p̄ nobis ostendit filio pectus &
 vbera: fili⁹ p̄fil latus et vulnera. Puto q̄ nulla p̄t
 ibi esse repulsa: vbi sūt tot caritatis iſignia/ vel iſidi
 cia. In p̄iculis ḡ & iāgustiis/i reb⁹ dubius mariā in
 uoca/mariā cogita/nō recedat ab ore/ non recedat
 a corde ip̄am sequēs nō deuias. ip̄am rogās nō des
 pas/ipsa tenēte nō corrues/ ipsa p̄tegēte nō metu
 es/ipsa duce nō fatigaberis/ipsa propitia puenies
 ad veniam. Hec bernardus. Dic ergo o aia:cū ma
 gna mentis fiducia. O dñā sancta & ppetua virgo
 maria. si filius tuus per te factus est frater meus:
 nōne tu per ip̄m facta es mater mea. exultabo iam
 et letabor: qz quidquid iudicabit de me:pendet ex
 sententia matris mee et fratri⁹ mei. Hec anselm⁹.

Animā

Cū peccauī in filiū: irritauī matrē matrē offendere
non potui sine iniura filij: quid ergo o homo: quid
faciam / quo fugiā / quis me reconciliabit matre ira
ta: filio irato.

Homo

O aia: nō dubites. aia. nō dubites. Si ambo sunt
offensi: ambo tñ sunt clemētes. ābo piissimi. fugiat
ergo reus iusti dei iram ad piā matrem fugiat reus
offensa matre ad filiū benignū et dicat. qui factus
es fili⁹ femine propter mīam / semina que facta es
mater dei ppter mīam. aut misereamini impie et
misere peccatrici: aut ostendite magis misericordē
ad quē ego misera fugere valeā. Hec anselmus.

Anima

O homo: q̄ bonū est p̄siliū tuū q̄ solatorisū est mi
chi misere verbū tuū. q̄ si pctm̄ meū recte aspicio:
tūc inuenio / tunc agnosco. q̄ elementa pctis meis
pollui. celū inquināui. astra celi obfuscāui / damna
tos in iferno cruciaui. sc̄tōs i celo p̄turbāui / aera
fedauī / demones letificaui / angelos michi datos
ad custodiā irreuerenter tractaui. Un ab oib⁹ h̄is
auxiliū petere pertimesco / q̄r michi iusti iuste in
dignati sunt / ad ipsos confugere non presumo.

Homo.

O aia: nimia est trepidatio tua / q̄uis placita sit hu
miliatio tua. An ignoras q̄ multi de sc̄tis peccauē
runt / q̄ qualiter nobis peccatib⁹ miseri debeāt: in
suis magnis pctis dīdicērunt. Cogita moisem p̄

phetā eximiū: de diuinā potētia dubitantem. Cogita
 dauid regē sc̄tissimū: contra diuinā legē adulterio
 et homicidio peccantē. Agnosce salomonē sapi-
 entissimū: ydola vana et pessima adorasse. Agnos-
 ce etiā manassē regē nequissimū qui plus q̄ oēs re-
 ges israel peccauerat: qui dicebat peccaui sup nūc
 rū arene maris: t̄ nō sum dignus videre altitudinē
 celi p̄e multitudine iniquitatū mearū. hos semp
 cogita veniā ipetrasse. Sed quid plura de sanctis
 veteris testamenti. Cogita et aduerte de sc̄tis no-
 vi testamēti. Vide matheū sedētē in tholoneo pec-
 catorē et publicanū et assumptū in discipulū. vide
 paulū lapidatē stephanū: et electū in apl'm. vide
 petrū negantē xp̄m et mox veniā ipetrasse vel im-
 pe trantē. vide milites crucifigentes xp̄m et tñ de
 diuina mis̄a p̄sumētes. latronē in cruce pendentē et
 veniam ipetrantē. postremo q̄ illa mulier famosa
 peccatrix maria magdalena facta est tā specialis
 amatrix xp̄i. Oēs eī qui quodāmodo cum deo re-
 gnāt. vel iā olī sicut nos peccauerūt: vel saltē pec-
 care potuissent si eos diuina clemētia nō p̄seruassēt
 quia cuicunq̄ donatum est ut penitus peccare non
 possit non est hoc nature: sed celestis gratie.

¶ Anima.

Jam mis̄a nūc secure pphās et reges iploro. iā nūc
 audacter ap̄los et martyres iuoco/ p̄fessores et v̄gi-
 lies et viduas et oēs sc̄tōs instanter iterpello sed tñ

pre oib⁹ hiis sacratissimā viginē mariā dei genitri
cē confidētius adorans iuocabo. Scio em̄ q̄ tā dul
cis tā pia/ z tā suauis est. q̄ nec noīari pōt quin ac
cendat: nec cogitari quin recreet affectū diligēti
se. Hec est em̄ illa q̄ salutē oib⁹ ipetrauit et tocius
huius mūdi reparationē obtinuit. Hec anselmuſ.
O femina mirabiliter singularis z singlārit admis
rabilis. p̄ quā elemēta renouant infirmi remediavit
hoīes saluant̄ angeli reintegrant̄. O femia plena
grā: de cuius plenitudinis habundantia res psa re
uulscit oīs creatura. Bernardus. O benedicta in
vētrix grē genitrix vite mater salutis vel saluato
ris p̄ te habem⁹ accessum ad filiū tuū: vt p̄ te susci
piat nos/ qui p̄ te datus est nobis. excusat apud ip̄z
integritas tua culpā nse corruptionis et humilitas
tua deo grata veniā impetrat nse vanitati. O bñdi
cta p̄ grām quā inuenisti/ p̄ prerogatiā q̄ meruisti
p̄ miām quā genuisti. fac vt qui te mediante fieridi
gnatus est nse infirmitatis et miserie particeps: te
interueniēte et itercedēte p̄ticipes faciat nos einc
glie z beatitudinis sue.

Homo

Jam nūc vt estimo aīa aliqualiter cōuertisti radii
contēplatiōis ad vitandū qualiter formata sis per
naturā. et qualiter deformata sis p̄ culpā. sed con
uertere nūc radiū contēplatiōis ad intuēdū qualiter
sis reformata per grām. Scire tñ debes q̄ qñ per
fectius per contritionis lauacrum mentis caligo

detergitur: tanto lucidius diuine reparationis beneficium speculatur. Pctiū em̄ scđm augustinum est tenebra qua intellectus obtundit et totus interior homo obtenebratur. vñ necesse est: vt tanto sollicitus mēt ales oculi a pcti tenebris p cōpunctionis lachrymas continue expurgetur. q̄to āplius p hanc contēplatiōis radius obnubilat. Jam ergo o aia in affectōibus tuis serenata: dirige radiū contēplationis ad intuēdū q̄ profunda dei clemētia / z q̄ alta sapientia / q̄ mira potētia sis per grām reformata Considera primo qualiter p bñficiū redēptōis te a pctō originali liberauit. An ignoras q̄ p pctiōi orīginalē era s bonis spūalib⁹ / z naturalib⁹ spoliata potestati prīcipis tenebrarū subiugata / a p̄fia tua expulsa et exterminata. Sed secundū bernardum Singularis illa maiestas mori voluit. vt viuet em⁹ seruire vt regnaremus exulare vt repatriaremus / et ad seruillissima opa iclinat⁹ vt nos p̄stitueret sup oia opa sua. Uenit em̄ fili⁹ hois q̄rere: z saluū face re qđ pterat Uenit iq̄ huīlis: vt te supbū huīliaret Gregorii i registro Ad hoc vniq̄eit⁹ dei fili⁹ formā gn̄is hūani / z nfe hūanitatis suscepit / ad hoc visibili lie nō solū visibilis s̄z et despicabilis apparuit. Ad hoc ludibrioz⁹ / z tuelias illusionū opprobria / passio nū tormenta tolerauit. vt supbū nō debere eē hoiez doceret huīlis de⁹. Augu O aia bona terrena xp̄s contēpsit: vt cōtēnēda mōstraret. z oia mala terre

na sustinuit: ut sustinēdo doceret. vt ne qz in illis qz
reref felicitas: meqz i istis timeref aduersitas. Gre-
gorius. O mira p mixtio. q creator est fit creature
q̄ imēsus est capiſ q̄ diues ē i oēs paup efficit. Su-
cepit ymaginē carnis nse vt ymaginē quā fecerat
repararet vt carnē mortalem imortalitate doraret
Expercere ergo o aia: et respice in faciē xp̄itu
vide et p sidera q dñs fecit super terram/ deus illudit
vt honoreris. inoccens flagellat vt psoleris/crucifi-
git vt libereris/ agnus imaculatus oscidit vt epule-
ris sanguis et aqua de latere eius lancea emittitur
vt poteris. Respice ergo ad p̄ciū redēptōis/ inspi-
ce exēplū informatōis. O aia: respice et considera
q̄ xp̄s dñs et amicus tuus afflitit oī genere pena-
rum/ in oī pte sensuū/ ab oī statu hoīm. Rex illusit
preses iudicauit discipulus tradidit/ ap̄li relinque-
runt/ pōtifices et scribe et pharisei tradiderūt/ gēti
les flagellauerūt/ turbe cōdēnauerūt/ milites cru-
cifixerunt. Bernardus. Caput illud angelicis tre-
mebūdū spiritibus densitate spinarū pūgil/ facies
pulchra p̄ filiis hoīm sputo iudeoz/ deturpatur
oculi lucidiores sole caligāt in morte/ aures q̄ audi-
unt angelicos cantus audiunt iudeoz/ insultos os
qd̄ angelos letificat felle et aceto potat/ man⁹ que
celos formauerūt sūt in cruce extense/ corp⁹ verbe-
rat/ latus lancea pforat. Et quid plura: certe non
remansit in eo nisi sola lingua vt pro peccatoribus

exoraret et matrē discipulo p̄mēdaret. Idem. O si
delis aīa: saluator non nullis aduersantū hostium
tēptramētis potuit a n̄ se salutis cura revocari. Sz
quo magis nobis ostendit̄ dilectionis emulatio eo
grauior sequit̄ nos si hāc spreuerimus dānatio.

C Anima

O homo: sā diu tacui qz q pposuisti cū gaudio pa-
riter & luctu deuota mēte audiui. Saudens gaude-
bo in dño qz me tm̄ dilerit & vnigenito filio suo p-
pter me nō pecpit. Q̄ estimabilis dilectio caritatis
vt ancillā īmo nec noīe ancille dignā redimeres. si
līū tradidisti. O dñe ieu xpe q̄ propter me tibi nō
pecpisti cor meū tuis vulnerib⁹ sanctis & mētē me
am tuo sanguine inebria vt quocūqz me v̄tā semp-
te videā p̄ me crucifixū quicqd aspirero michi ap-
pareat tuo sanguine rubricatū. vt sic totus in te attē-
dens nil valeam p̄ter te iuenire nil nisi tus vulnera
valeā intueri. Hec michi consolatio sit tecū mi dñe
crucifiḡi hec michi intima afflictio sit aliquid post
te meditari. Hugo de sc̄to victore. Nulla dilectio
maior nulla caritas sincerior nullus amor fortior.
Moru⁹ est p̄ me īnocēs nichil sueniēs in me qđ a-
maret. Sed heu quotiēs hanc mirā circa nos dñe
diuine pietatis dignationē aduerto de mea nimia
ingratitudine erubesco. vt quanto bñficia magna
redemptionis agnosco. tanto p̄ctā ingratitudinis
sunt deteriora.

C Homo

Cide ergo o aia: ne sis ingrata cui tanta et tam mira
bñficia sunt collata. Magnu est enim pcam i gratitu-
dinis qz scm bernardu. In gratitudo est quasi ven-
tus siccans riuos diuie mie fontis et fluente clem-
tissime gfe. Attende ergo o aia frequenter et reuole
in mente diligenter illud horribile vb quod contra
ingratos pfertur in persona saluatoris dicentis. O
aia: vide quanta pro te patior ad te clamo qz prote-
mori. vide penas qbus affictior vide claves qb
confodior s; cū sit tantus dolor exterior interior
cruiciatus est michi grauior tam ingratus dum te ergo
Et alibi extra ingratos: pp'le meus qd feci tibi auti
quo tristauit te responde michi: qd cause est: simi-
co meo magis liber seruire quam michi. Attende
ergo o aia: et semper gfas age nūquā cesses vni-
tum dei filii pro tantis donis benedicere et magni-
ficare. Totam enim vitam debes huic qui vitam suam
pro te posuit: cruciatus duros sustinuit: ne tu eter-
nos cruciatus sustineres. Cum ergo ei donaueris
quicquid potes quicquid es non erit sicut stella ad
solem: stilla ad flumen puluis ad montem. Nec ber-
nardus. Et qz iam depurato contemplationis oculo
gratiam diuine redēptionis qua te a pctō originali
liberavit agnoscis. Nūc tibi qualiter per diuinam
miserationē a pctō actuali liberata sis ostendā. Co-
sidera ergo dñi gratiam: qz paterne per occultam
inspirationē te dei a pctō actuali reuocauit qz dul-

citer quā amicabsliter alloquendo per interiorem
 allocutionē te reuocauit dices. Reuertere reuer-
 tere sunamītis: idest aīa captiuā et p̄ p̄ctū misera
 effecta. reuertere q̄ ego sū creator tuus. Reuer-
 tere ad me: q̄ ego sū redēptor tuus. Reuertere q̄
 ego sum tā liberalis remunerator. Reuertere ad
 me aīa: te cū gaudio magno expectant sancti. Re-
 uertere ad tuū aduētū exultant angeli. Reuerter-
 e: te expectāt tota curia celestis paradisi. O aīa:
 hec fuit vox dilecti te invitatis. Aduerte nūc que
 fuit longanimitas expectatiōis. O quāto t̄pē tuū
 aduētū expectauit. Heu quāto t̄pē te i p̄ctis tol-
 erauit. O quot t̄ quantos ante tuā p̄uersiōnē dāna
 uit: te sēg peccatē misericorditer expectauit. Re-
 uertere adhuc o aīa: i cruce te expectās h̄z caput
 suū inclinatū ad te deosculādū manus aptas ad re-
 mittēdū corp⁹ extēsum ad se rotū ipēdēdū pedes
 affixos ad tecū manēdū. lat⁹ aptū ad te i illō itro-
 mittēdū. Esto ergo o aīa: midificās i foramib⁹ pe-
 tre in cauernis macerie. puola man⁹ puola pedes
 inuola lateri. ibi tua reges: ibi secura quies. Hec
 bernard⁹. O aīa: si digne posses cogitare quot et
 quales i tui p̄paratōe abiecti sūt: q̄ tibi datā grām
 coseq̄ nō meruerūt elegit te ante mltos elegit eīn
 et pelegit te ex oīb⁹. amauit p̄re oīb⁹. Hec hugo.
 O aīa: vidisti longanimitatē expectatiōis: conuerte
 nūc radiū contemplationis ad benignitatēm iusti-

sicatis. Cogita ergo diligenter: et considera tamquam
mabilem gratiam a tuo sposo tibi factam. tribuit enim tibi
per gratiam ut sis socia meae. socia regni. socia thalami.
mi. Bernardus Misericordias domini in eternum catalogauit
quod septem misericordias in me factas iuuenio: per quas suam in-
estabiliter pietatem evidentissime recognosco. primo
aspectu multis me seruauit. secundo quod me peccante
non statim condemnauit sed me prologate iniquitatip-
se prologauit pietatem. tertio quod eorum meum immutauit
ut fieret dulcia que ante fuerat amara. quarto quod
me penitentie misericorditer recepit. quinto quod mihi
per misericordiam et emendationem virtutem donauit. sexto quod de-
dit gratiam primordi. septimo quod dedit spiritu obtinendi.

¶ Anima

Eya misericordie deus: quantum ego infelix et miserabilis
gere debeo deum meum. qui me creauit cum non erat: re-
demit cum perieram. peccatum mea quasi glaciem afflatu-
vum genitrix resoluit. quoniam errabam reduxit me. quoniam igno-
rabam docuit me. quoniam peccabam corripuit me. quoniam con-
tristabar solatus est me. quoniam tamen pene desperabam
consolauit me. quoniam steti tenuit me. quoniam cecidi erexit
me. quoniam iuxta reduxit me. quoniam veni suscepit me. Cum enim
cunctis sit praesidens: singulos implens. ubique presens
cunctorum causarum agens: et tamen singulis quasi omnibus pre-
uidens. ita totum ad custodiam meam occupatum video.
Sic ergo super custodiam meam stabo sicut olim oblitus
fui: et michi soli intendere velit. Nunc ergo homo:

¶ M. 10. 29. b

q[uod] pre oib[us] deū ut dixi diligere debeo. dic ergo
queso quā admodū aut quoniodo ipsū diligā: q[uod]tū
nus sibi vicissitudinē tante dilectōis rependam.

Homo

O aia: quāvis sc̄m bernardum. causa diligendi
deū deus sit. modus sine modo. possumus tamen
modū aliquē ex ipsis sacre scripture locis uestigare. Ipse em̄ qui tibi dilectionē tribuit: modum
dilectionis ostēdit. qui dicit diliges dñm deū tuum
ex toto corde tuo et ex tota aia tua et ex tota forti-
tudine tua. Dilige igit̄ aia amore singlri deū prez
qui te tā nobiliter ex richilo formauit. deū filiū q[uod]
te iestimabiliter moriēdo reformauit. deū spiritū
sanctum qui te tam misericorditer sepius conso-
lando a peccato redemit. et in bono confortauit.
Dilige igit̄ deū patrē fortiter ut nullo alieno amo-
re piculo so vincaris. diligē deū filium sapiēter ut
nullo alieno amore seducaris. diligē deū sp̄m san-
ctum dulciter ut nullo amore venenoso interficia-
ris. diligē fortiter ut fragilitas tua oīa dura et as-
pera propter ipm gaudēter sustineat et dicat labor-
meus vir est vnius hore. et si ap̄li⁹ est nō serio pre-
amore. et ita xpianus p̄ amorem in christum iugiter
intendat: ut oīa propter ipsum libenter sustineat
donec ad ipsum perueniat. Hec bernardus.

Anima.

Dic queso oīa: salua reverētia nō ex curiositate
c ij

Q. 2. Q. 3. Q. 4.
sed ex humilitate nō ex p̄suptioē sed potius ex
uotiōē interrogō. Et quid est qđ amo cū deo amo.

C Homo.

O sia: si tua c̄stio esset p̄suptuosa tunc esset nimis
viciosa. s̄z qr̄ ex deuotiōē originā. deuotā responsi-
onē mereā. Audi qđ dicit ille augustinus amator
dei. p. libro de cōfessiōibus. Cū deū meū amo non
amo sp̄m aut dec⁹ t̄pis nec ardorē lucis nec dul-
ces melodias nec vnguenta suauiter redolentia
nec māna aut mella nec mēbra carnis aplexibus
acceptabilis. Nō hec amo cū deum meū amo sed
quē amo. Amo quādā lucē quādā vocē quēdā
dorē quēdā cibū quendam aplexū iteroris hois
mei: vbi fulget aie mee qđ nō capit. locus sonat qđ
nō capit t̄ps: vbi olet qđ nō sp̄git flatus vbi sapit
qđ nō minuit edacitas vbi heret quod non euellit
lacetas.

C Anima.

Dic queso o homo: vel paululū de caritatis vītū
qua cognita ad diligendū fortius inardescam.

C Homo

Reuera o sia: caritatis fructus magn⁹ s̄z occul⁹
ipsa em̄ ceritas sc̄z aūgu. i aduersitatib⁹ tollerat
in p̄spitatib⁹ tēperat i dubiis passionib⁹ fortis
bonis opib⁹ h̄ylorie in temptatiōibus tutissima
in hospitalitate liberalissima. iter fr̄s v̄o letissima
inter falsos patientissima inter opprobria secura
inter odia bñfica inter iras placida inter insidias

innocēs in iniq̄tate gemēs / in veritate respīrās. O
 felix amor ex quo nascit̄ strenuitas mor̄ / puritas
 affectū sublimitas intellectū / sanctitas desideri
 ořū claritas opū fecunditas v̄tutū / dignitas meri-
 tor̄ sublītas bonor̄. O dulcedo amoris et amor
 dulcedis / comedat te cor meū t̄ nectare tuo reple
 ant̄ viscera aia mee. Nec aug. Itē bernard⁹. Sine
 amore caritatis q̄ quis q̄s q̄ recte credat ad b̄titudi-
 né p̄ueire nō p̄ot. q̄r̄ tāta est caritas: vt etiā pphe-
 tia t̄ martyriū s̄n̄ t̄p̄a nichil eē credat. Nullū p̄mū
 caritati p̄p̄elat: caritas em̄ oīz v̄tutū obtinet prin-
 cipatū. O q̄ miser ē cui⁹ anim⁹ res t̄pales p̄ amo-
 rē p̄p̄lectit: q̄ p̄ laborē acq̄runt: cū timore possiden-
 tur: cū dolore amittūt. Sz beat⁹ est q̄ amat te de⁹
 et inimicū propter te: amicū vero i te. Solus em̄
 nullū caz̄ amittit. cui oēs i te carisūt: Te v̄o null⁹
 amittit/ n̄isi q̄ te dimittit q̄ āt te amittit quo ibit: n̄
 si are placito ad te iratū. Aug. Min⁹ te amat: q̄ a-
 liqd tecū amat: q̄d propter te nō amat. Caritas q̄
 s̄p̄ ardes t̄ nūq̄ extingueris. caritas de⁹ me⁹ accē
 de me: vt p̄ineā a p̄cupis cētia carnis / a p̄cupis cen-
 tia ocl̄oz / t̄ ab ābitō seculi. Un̄ scđm gregorium
 in moralibus. Quā felix est et q̄ beatus: qui i solo
 eternitatis desiderio p̄ amorem figit. qui nec pro-
 speritate attollit / nec aduersitate cassat. et dū nil
 habet in mūdo q̄d diligat: nichil est in mūdo quod
 pertimescat. Paulus ap̄ls et doctor gētiū in ep̄la

80.
sua est. Caritas patens est benigna est. non emulat
non inflat. non agit perpera. non est abiciofa. non querit
sua sunt. non irritat. non cogitat malum. non gaudet super
iniquitate. cogaudet autem veritati. Quod beatus gregori-
rius in moralibus exposuit huius verbis dicens. Pa-
ties quippe est caritas quae illata mala equa nimis
tollerat. benigna est quae per malis bona largiter mi-
nistrat. Non emulat. quae per hoc quod in proximitate ap-
petit inuidere terrenis successibus nescit. Non inflat
quae cum proximis eterne retributiois anxia desiderat.
de bonis exterioribus non se exaltat. Non agit perpera
quo se in solo dei et primi amore dilatat. quodqua
rectitudine discrepat ignorat. Non est abiciofa quae
quo ardenter itus ad sua satagit: foris nullatenus
aliena concupiscit. Non querit quae sua sunt: quae cuncta que
hic transitorie possidet velut aliena negligit: cum ne-
chil suum perire nisi quod secundum permaneat agnoscat. Non
irritatur: quae in iuriis lassessita ad nullios se vultus
motus exitat dum magnis per laboribus maior apostoli
prosperitate expectat. Non cogitat malum: quae in amore dei
metam solidas dum oculi odi radicatus eruit: vsario
quod inquinat nescit. Non gaudet super iniquitate: quae cum
sola dilectione erga oculos inhibet nec de positione ad
versantem gaudet. Cogaudet autem veritati: quae cere-
ros diligens per hoc quod rectum in aliis conspicat
quasi de augmento proprii profectus hilarescit.
Hec gregorius in moralibus.

Et hec de prima pteplatōe circa iteriora.
Sequit de secūda que est circa exteriora.

AOnuerte o aia nūc radium cōtēplatiōis ad ea q̄ sūr iurta te. hoc est ad mūdā istū sensibilē vt ipsū z ea q̄ in mundo sunt de spiciae. vt eo despecto āpli⁹ i amore spōsi tui xp̄i⁹ ardescas. Minus eīm amas si aliqd cū eo appetis q̄nō pp̄ter ip̄m nō i ip̄o diligis. Tanto eīm sc̄m gregorii⁹. q̄sq; ab illo supno amore disiungit: q̄to plus iferā delectat: et citius ad deū puerit q̄nō b̄z in hoc sc̄lo vbi delectetur. Cetere ergo creatu- re tibi vilescat/ vt creator tu⁹ sol⁹ i corde tuo dulcescat. Augustin⁹. Vloue ergo z reuolue nō tātū ex auditis szecia ex exptis: non ex dictis szeciam ex factis q̄ instabilis ē mūdana opulētia/ q̄ fallax et miserabilis mundana gl̄ia. Om̄ne enī quod hic eminet inl̄to pl⁹ merore afficit q̄ honore gaudet Greg. Ecce hui⁹ mundi amatores nundinas hui⁹ sc̄li p̄abulāt. alij diuitias/ alij honores/ alij gl̄iam q̄rētes. Sz qd dicā de diuiciis. cū labore acquirū tur/ cū timore possidēt. cū dolore amittūt. Quid de honore iferā. In sublimi loco posit⁹ es. nunqđ nō eris iudicād⁹ ab oib⁹/ nūqđ i honore sine dolore: i platōe sine tribulatiōe/ i sublimitate sine va- nitate ec̄ q̄s poterit. Certe nō. Quid de mūdigla- nissi q̄ nichil auud est nisi anrl̄u iflatōe: nunquid z c̄ iiii

ipsa est sine iudicio.

Anima.

O homo: si hec ita se habet. quidē q̄ miseri hoies
querunt: dū mudi vanitates appetunt. O quātū ex
cecati sunt qui mundi gloriam querunt.

Homo

Non nulli dū quo rūdā gl̄iam cernit magnū aliqd
existimāt. se q̄ ut talia mereant̄ exoptat. Cū autē
eos moriētes aspicisit q̄ vana sit gl̄ia eoz cum ge
mitu fatetur et dicunt. ecce q̄ vana sunt oīa et q̄ n̄
chsl est homo. Gregor⁹. O sia carissima quid sūt
mundana oīa nisi quēo vana sōnia. et quid profuit su
pbia amatorib⁹ suis: aut diuitiaz iactātia. Tran
sierunt oīa tāquā vmbra et tanquā nauis q̄ p̄trāsit
fluctuantem aquā: cuius nō est iuenire vestigii. in
malignitate em̄ cito dūpta sūt. et heu quāplurimi
nullū signū virtutū reliquerunt. Ubi sunt prīcipes
gētiū et qui dñati sūt sup bestias que sūt sup terri
qui argētū thesaurizauerūt er aurū. qui ciuitates
et castra extruxerunt regna et reges bellando de
nicerunt. Ubi sapiens ubi scriba ubi inq̄sitor hu
ius seculi. ubi absalon speciosissimus. ubi assuer⁹
gloriosissimus. ubi salomon sapiētissimus. ubi san
son fortissimus. ubi cesares potētissimi. ubi reges
et prīcipes in clyti. Quid eis profuit inanis glo
ria brevis letitia mundana potentia magna fami
lia carnis voluptas. diuitiarum falsitas. Concu
piscientiarum suauitas. ubi risus. ubi letitia. ubi

etatia. vbi arrogatia. vbi generositas sanguis. vbi
 pulchritudo corporis. vbi elegans sofa. vbi mundi
 sapia. Ecce generositas consagritatis. pulchritudo
 corporis sofa elegans. inuenilis decor. pedia. palacia
 pulchritudo mulierum in mensa. De mundo sunt hec omnia
 et mundus quod suum est diligere: sed tamen hec omnia cum mundo non
 diu subsistunt. mundus enim transibit: et cupiscencia eius
 Tu vero si recte sapias. si tecum lumine oculorum est: desine
 secundum quod secundum misericordiam est: quod possessa onerant: amata in
 quantum amissa cruciat. Tu ergo relinque hec omnia propter illum
 qui est semper omnia. Bernardus. Consuge omnia ad urbem refu-
 gii: hoc est ad vitam religiosam. ubi possis de peccatis
 priam agere: tamen prius obtinere gram. Non te retar-
 det periculum conscientia. quia ubi habundauit luxurias: prouertus
 et superabundare grauitas. Non prius austерitas terreat:
 non enim dignae sunt passiones huius temporis ad peccatum
 culpam quod remittitur. ad priorem gram quam immititur. ad fu-
 turam gloriam que promittitur. Hec bernardus.

Anima.

Ja falsitate et instabilitate mundi agnosco. sed tamen ne
 clo quo viclo detesta adhuc mettere auertere nequaquam.

Homo

Certe si diligenter omnia et diligenter et prudens-
 ter periculum tuum quod de mundo incurris auer-
 teres: proculdubio animum tuum a seculi vanita-
 tibus conserveres. Grauis enim et nimis periculosus
 est mundana conuersatio. quia secundum bernardum

Periclitat castitas i delictis/ huiletas in duciis/
pietas i negotiis/ veritas i miltioqo/ caritas in h
neḡ sclo. O aia debilis et ifirma: q̄ tā facilis es ad
dēcipiēduz/ tā pna ad cadēduz/ tā diffīcīlis ad sur
gēdu. An ignoras: q̄ sicut diffīcile ē arborē iuxta
viā posītā fructus pulcherrimos v̄l̄ ad maturi
tate producere. diffīcile est iuxta sc̄lm vivētē ima
culatā iusticiā seruare. Augustiu⁹. Cincula huius
mūdi hñt aspitatē verā/iocūcitatē falsā/ certū do
lorē/ certā voluptatē/ duz labore/ timidā q̄etem
miserie plenā: b̄titudinis manē spē. O aia: si hec
oia i mēte portares: mundum et ea q̄i eo sunt p̄ep
neres. Et quid ē carissima qđ diligis/ qđ est qđ ap
petis/ qđ est qđ i mundo qris. Si plationē diligis
qđ aliud facis nisi q̄ vitā tuā cōfundis. an ignoras
q̄ mōstruosa res est gradus summ⁹: et anim⁹ infi
mus sedes prima: et vita infima vel yma. Lingua
magniloquia/ et manus ociosa/ sermo multus/ fru
ctus nullus. Vultus grauis/ actus leuis/ ingeno
autoritas/ est autm̄ instabilitas. Hec bernardus.
Gregori⁹ in libro pastorali. Sciat h̄ plati. q̄ si per
uerie aliqd p̄petrāt: tot mortibus digni sunt quot
exēpla p̄ditiois ad subditos trāsmittunt. forte di
cis platiouē qđ appeto: s̄ in ipsa sc̄tē et iuste et bi
vivere p̄pono. Laudo: sed raro qđ laudare valeā
iuenio. vñi septimeo qđ sc̄d̄ gregorii in registro
Ita sibi regētum et subitoz merita cōnectuntur

ut sepe ex culpa p̄sidētūm: siat detersor vīta sub-
 ditōr. et sepe ex merito plebiū: delinq̄t vīta pasto-
 rum. Un̄ bernardus. Heu quos et q̄les maledicta
 sapiētia mundi supplātauit, et p̄ceptum ī eis sp̄m
 diuinuz extixit. quē vehementē dñs accēdi voluit.
 An ignoras q̄ sapiētia mundi terrena est et aīalis
 dyabolica et tūmica salutis. suffocatrix vīte: et ma-
 ter cupiditatis. Qui enī crescit ī sciēcia et nō cres-
 cit in bona vīta: elōgat a deo. Dicit argazael. Tu
 vero si sapiēs esse desideras: disce sapiam ī terris
 que tecū p̄seueret ī celis. Hieronym⁹. Hic stude-
 as qualiter ad illū p̄uenias: quē semel vidisse ē oīa
 didicisse. Si forte diuitias mundi p̄opas sc̄lī/deli-
 cias cai nis. o aīa mea diligis: q̄ caduca et fragilia
 sunt hec. dic vbi reges. vbi principes. vbi oīm p̄di-
 ctōr. amatores et dilectores. timeo q̄ mlti ex eis
 heu: sūt exterminati. et ad iheros descēderūt Quid
 nunc p̄fuit supbia/ qd̄ nfert iactāciāz supbia/ qd̄
 diuitiaz iactācia. Quid enī plus diligit mundūm
 quā deum sc̄līm quā claustrū. gulā quā abstinentiā/
 luxuriā q̄ p̄tinētiā/ seq̄t̄ diabolū: et ibi cū eo in sus-
 pliciū. Augustin⁹. Qui florēt felicitate sc̄lī peunt
 vītute dei. florēt ad tps. peunt ieternū. florēt falsis
 bonis. peunt veris tormentis. Jō. Si i h̄sclo aliqd̄
 nos possidere delectat deum q̄ possidet oīa expe-
 dita mēte possideam⁹. et i ipo habebimus quidqd̄
 feliciter et sancte desideramus. Difficile est sc̄dm

hieronymū humānā aīam nō amare aliqd. Mis
eī mīta ad quoscū p^rrahī affectus. vñ necesse est
scdm bernardū q^z aut i sūmis/ aut i sūmis delectet
Ergo scdm gregorii moralib^z q^r sūt nō nulli qui
vitā aīe negligūt: internū amore nō sentiūt eriliū
diligūt. z i cecitate sua quasi in lūis claritate eril-
tāt. Ecōtra. Elector p^rmētes dū transitoria cūcū
quasi nulla p^spiciūt ad q^dsint p^dita req^rūt. cunq^z
eo^r affectū nichil extra deū sufficit: in sola p^dito-
ria p^replatōe req^rescit. sup^z sugesse cūcūbus appé-
tūt: z adhuc i mūdo positi extra mūdū resurgunt
Hec gregorii. Idē sup ozee. Dulce videt eē i reb^z
huāis eis q^z de celestib^z nullā dulcedinē expti sun-
q^r dū mēs huāna min^z eterna dsligit. tāto dulcius
In t^palib^z req^rescit. Sz si q^z tā cordis lingua gusta
uerit que sit illa dulcedo celestū p^mio^r. huic q^r
dulcior sit q^d it^z vider: tātō magis in amaritudinē
vtit^z oē q^d foris sustinet.

Anima.

Te q^rlo: o homo: michi ne procrastines aliqua de-
mūdano z celesti gaudio ediscere q^rtinus vtriusq^z
natura pfectius cognita vñ veri^z despiciā/ z alte-
rū exquēdū studiosi^z me extēdā. q^r puto q^rsicut
bonū no amāt nisi cognitū: ita malū non evitāt nū-
si intelligatur.

Homo

O aīa: estimo q^r mūdanū gaudiū nūq^r pfecte cog-
noscit nisi cū pfecte despicit. vñ sicut a pfectis mū-
di p^rptoribus tradit. Mūdanū gaudiū potissime

propter quatuor p̄ceptibile est h̄ndū Primo quis
 h̄z vilitatē i obiecto. Quid em̄ est sc̄ilicet lenitas. Au-
 gustin⁹ respōdet. Impugnata neq̄cia/inebriari lu-
 xuria/p̄messatiōibbus vaccare vanit atib⁹ itēdere
 et p̄hiis i hac vita nil mali sustiere icerta cecitas
 est purant em̄ mali securos se esse i delitiis:cū non
 corrigūt p̄ suis neq̄ciis ⁊ ignorant. Sc̄ož bernard
 et augustinū. Nichil ifelici⁹ felicitate peccantium
 qua penalit infirmitas i currit et mala volūtas ro-
 borat. Homo h̄z ipugnitatē i subiecto. Aia em̄ de-
 formata i pctis est subiectū huāi gaudij: q̄ letat cū
 malefecerit ⁊ exultat i reb⁹ pessimis. Unū bñ dicit
 hieronym⁹. q̄ ridere ⁊ gaudere cū h̄ neq̄silio sc̄lo:
 nō h̄ satis i frenetici ē. q̄r mūdum cor nō cū h̄ sc̄lo
 h̄cū deo letū est ⁊ iocūdū. Sc̄ož h̄z breuitatem
 in seipso. q̄r gaudiū ypoctite ad i star pūcti. Augu-
 sup iohēm. Letitia seculi vanitas est. que cum ma-
 gno desiderio optatur vt veniat: et non potest te-
 nericū venerit. O aia: q̄r breuis quam fragilis q̄r
 caduca est humana leticia. Job. Breues dies hois
 sunt: numerus mēsiū eius apud te est. p̄stituisti ter-
 minos eius q̄ p̄teriri nullo modo poterūt. Terci-
 o h̄z tristitia in termō q̄r ducunt miseri in bonis
 dies suos: et in puncto ad inferna descendunt. Ex-
 trema em̄ gaudiū luct⁹ occupat. Ymo aia: si vales
 discernere. habes frequēter tale gaudiū tristiciam
 amixtā in actu suo. q̄r semper necesse est q̄ timēat

seus perturbata cōsciēcla. ¶ Quarto h̄z misertam
magnā in affectu p̄prio: q̄ est spūalis gaudijs ipse
dimētū. Agnosce ergo o aia. q̄ miser ē hic mund⁹
et miserrimi q̄ sequunt. Sēp eīm mūdāna gaudia
excluserunt hoīes a sc̄tā via. Cetere creature vile
sc̄at. vt creator i corde dulcescat. ¶ Anima.
Ja mūdū despicio/ia falsā leticiā/verāq; tristiciā
falsā dlcēdinē/verāq; mundi amaritudinē/agno-
sco: t ob hoc nō īmerito sc̄dm tuum p̄siliūm sc̄lm
contēpno. Sed q; sicut asseris: sine dilctionē cē
non valeo: dic queso o homo: quid agam/ quo me
cōuertā/vbi cōuenientē dilectionē iuenciam.

¶ Homo

O aia: si teipsā cognosceres: mundum t oīa q̄ i eo
sunt sp̄neres. Si tu naturā celestē itelligeres: p̄o
culdubio terrenā p̄solutionē abhorres. Erube-
sce ergo p̄solari in sc̄eno: q̄ es de celo. erubescet in
ymis delectari: q̄ nō potes nisi i sumis faciari Na-
tura es vt puto celestis: celestē cōsolutionē estimo
naturaliter: si carnalis insania p̄mitteret appeten-
tes t req̄reres. Bernard⁹. O q̄ dulce/ t quā dele-
ctabile esset adiuncto diutni amoris p̄dimēto sc̄m
naturā viuere: si vt dictum ē carnalis insania nos p̄
mitteret: qua sanata stati načalib⁹ nača arrideret

¶ Anima.

Et quid est secundum naturam viuere?

¶ Homo

Propriissime scđm naturā vivere est: ī terra vitā
celestē ducere ab exteriorib⁹ ad īteriora redire/
ab īteriorib⁹ ad supiora ascēdere ⁊ facere oia fm
not illissimū: qđ ī hoīe ē extollēs. Hē scđz ītellectū.
Phs ethicoꝝ quarto.

Anima

Potest ne homo ī terris ⁊ in hac lachrymaz val-
le celestē vitā ducere.

Homo

O aia: si meis v̄bis tāquā hoīis p̄tōris dubitas ⁊
miraris. Audi augu. Audi ap̄l̄m paulū. August.
Cuz aliquid ad mētē eternum p cognitionē ⁊ amore
capimus: iā nō ī hoc mundo sumus. Paulus N̄sa
autē puersatio in celis est. puto aia mea qđ verius
es v̄bi amas qđ v̄bi habitas. qđ quidduid diligis ip-
sa dilectōis vi in eius similitudinē transformaris.
Si ergo celestia cōtēplaris si celestia diligis quo-
mō. tamqđ celestib⁹ spiritibus in vita assimilaris.

Anima

Deu me ī felicē ⁊ misera miserabiliter me iā mul-
to tpe exce catā. video qđ tāto tpe ī t̄palib⁹ ⁊ terre
nis reb⁹ oberraui. mundanis ⁊ vilib⁹ me p amore
colligauis qđ paucā cōsolationē ⁊ valde exilē. s̄z
sepe variaui ⁊ magnā cordis tristiciā sūpsi. Dic ḡ
qđo. o hō: qđ ē celestis solatio ⁊ quomō ad ipsā in
hac lachrymaz valle et miserie possim attigere.

Homo

Aia scđm bernardum. Nec solatio nichil est aliō
qđ ḡfa qđ deuotiois procedēs a spe venie. ⁊ qđam

gustus licet exigu⁹ et suauissia qđ delectatio, quo
benign⁹ de⁹ afflictā aiam recreat. qua ad eū qren
dū iuitatē ⁊ ad diuinū amorē vehementer accidit.
O aia: qđ putas tā dulcē tāq; suave, ⁊ in recorda-
tione dilecti deuotas aias solet tāgere et tā dulci
afficere vt iā totaliter a semetipsis alienari icipiat
exilarat eīm pscia ⁊ obliuionē venit oīz dolorū me-
morū exultat anim⁹ clarescit itellect⁹ cor illuat
affectus locūdat iam nesciūt vbi se esse conspiciat
et q̄si aliqd āplexib⁹ amoris int⁹ tenet ⁊ nesciūt qđ
sit, in totis viribus tenere & cupiscit. Luctat quo-
dāmō delectabiliter animus ne recedat ab eo: q̄si
finē oīm desiderioꝝ iuenerit. O aia: certe hec est
consolatio diuina.

¶ Anima.

O homo. Quis michi tribuat vt hec tam dulcis est
inxpta cōsolatio in cor meū pueniat: vt malorum
meoꝝ obliuiscar mūdanā cōuerationē atq; con-
solationē despiciam et a meipsa feliciter alienari
incipiam.

¶ Homo.

O aia: magnū ē qđ desideras: et ineffabile donū est
qđ optas. vñ vt es tio. huāo studio nō pōt obtineri:
ſ̄ humilib⁹ a deo p̄cib⁹ digne dispositis ex soladi-
uine pietatis cōdes cēdētia vix poterit impetrari.
Oē eīm aurū i ꝑpatōe ei⁹ arena est exigua: ⁊ arge-
tū illi ꝑpatū nichilū reputat.

¶ Anima.

O hō: dic q̄lis d̄z eē dispositio: qua ordiari d̄z ad
petrādū oratōis affectio.

¶ Homo.

115.

Multum de hac materia dici posset ab experto.
sed q̄ in expertum me cognosco. etiam me pauca
dicere erubesco. vnde timeo ne dicatur de me et
contra me. quare tu enarras quod non degustas
qualiter tanq̄ indignus laudas quod ignoras.

C Anima

Ob̄: nolit̄ iere: cū reuerētia et huīitate q̄ audisti
et elegisti ppone. M̄lti em̄ de reb̄ magnis et ar-
duis utlitter aliis p̄posuerūt. q̄ nō de p̄pria expiē-
tia: s̄ alioz sc̄ia didiscerūt. **C** Homo.

Jā cū aliquali audacia loquar. s̄ā v̄ires quas ip̄ici
anegat caritas submistrat vñ sicut s̄esio: sic rese-
ro. puto saluo meliori iudicio. Si vis te ad hāc ces-
lestē dulcedinē degustādā p̄pare. debes esse depu-
rata/exercitata/et eleuata. In p̄mo hec celestis
dulcedo odorat. i sc̄o degustat. i tertio v̄sq; ad e-
brietatē sumit et potat. **C** D̄rio dico q̄ d̄z eē mēs
depurata a pctis/ab affectōibus iordatiō/ a t̄pali
cōsolatōe/a creaturaz iordata dilectiōe. q̄ sc̄o
bernar. Errat oīs q̄ illā d̄lcedinē huic cineri/diui-
nū illud balsamū/huic venenoso gaudio/carisma
ta illa sc̄i sp̄s hui⁹ sc̄li illecebris misceri arbitraf.
S̄z postq̄ a talib⁹ o aia fueris depurata/lacriosis
geitib⁹ ppata/dolorosis depurata fletibus: tūc o
dore celestis s̄ā isolaberis et reficeris **C** Id̄ sc̄o
d̄z mēs exercitata eēi bonoz op̄atōe et maloz p
pessiōe q̄: q̄s aōr v̄tatis afficit: bōz exccitatio: et

d i.

malorum pessimo nūq̄ frāgit. Vñ reuera vt beat⁹ sit
bñdict⁹. Quāuis in iudicio arta sit via q̄ ducit ad
vitā: pcessu tñ t̄pis īestimabilis delectationis dul-
cedine dilataſ. O ſigif q̄ beata vita consolatio que
diuinit⁹ iſfundit pro r̄po laboratibus. ¶ Tertium
in quo aia inebriaſ hic dulcedine est mentis eleva-
tio. qñ feliciter anim⁹ a terrenis abstrahit: et quo
dāmodo ſup ipam īmo ſup oēz creaturā eleuaſ. Iā
poſſit dicere aia. Introdurit me rex in celaria ſua
Hec eſt eſi cella vinaria in quā introduciſt aia: vbi
bibit de vino cōdito ineffabili diuitatis dulcedine
O aia: hic bibūt amici: et inebriant̄ caritate. Q fe-
lir ebrietas quā ſequit̄ mentis ⁊ corporis tā ſancta ⁊
casta ſobrietas. Hic efficiſt aia more ebris gaudēs
et letabūda: i aduersis fortis et ſecura: i periculis
prudēs ⁊ diſcreta: i prosperis liberalis ⁊ pia in cō-
donādiſ iuriis ⁊ tādē q̄eta ⁊ ſōnoletā: recubēs in
amplexib⁹ diuīs: tñ leua ſub capite ei⁹ amicabil-
ter ſuſtentat̄ ⁊ dextera dilectā familiariſter
amplexatur. ¶ Anima.

O hō: cōſiteor cū hullitate et reuerentia q̄ accidit
aliqñ licet heu praro q̄ cū magna violētia circa cō-
uerſiōis primordia aīz a terrenis abſtraxi: ⁊ ad ce-
leſtia p̄cplāda cū conatu nimio eleuaui. ita vi cū
trōre/circūſpexi cū rubore/ vidi choros angelorū
palacia et gaudia p̄ſiarchaz et p̄phetaz aploz
ſpexi tabernacula/ conuiua martyrum/ ſolacia

confessorum et virginum et elemosinas alicuius consolatio
nis pecunia singulis: micas decidetes de mensa. sed
quod audiui latetabile est: mox ab omnibus pegrina et
incognita sui repulsa. Quid ergo profuit michi mentis laboriosa eleuatio: quam nulla prosequuta fuit
consolatio.

C Homo

O sia: non fuit sine causa repulsio tam desolatoria.
puto quod huius fuit quod voluisti esse socia consolatiois. anque
fuisse socia passionis. voluisti eum periculus remuera-
tis antequam fuisse imitatrix virtutum. Satage igitur pri-
mo eum socia aglorum in puritate et innocentia: patriarcha
rum et prophetarum per humilitatem et fidei probatiam. stude eum
filia apostolorum et martyrum per caritatem et patientiam. confessorum
et virginum per puritatem pietatem et probatiam. et tunc au-
dacter in herilio saltus cum prodigo filio patris ele-
mosinas obtinebis.

C Anima.

O homo: iamque magna et insipida sunt hec oia transitoria
agnosco et prebedo: et ob hunc mundum gloriae despicio. consola-
tionem scilicet vilipedem gaudium mundanum sicut venena
mortifera fugio et perenne. vita praeterita quasi mortuam
plango: mente meam miseram gemitibus et fletibus
abluo et purgo et si aliquis iter lachrymas et geitus
odorum divine suavitatis vel modicu sentio: adhuc
tamen filiorum panem vinumque amicorum infelix ieiuna et
sitibunda non degusto. Bernardus. Non adhuc ac-
cessit cor meum o domine deus meus ad multitudi-
num tuum dulcediisque abscondisti te timetibus flos-

dij.

cuius odore vtrūq; sustētor qđ ē michi sup odorē
balsamī cūctiq; generis suavis odoramētī O dñe
de⁹: si tā nobilis ē odor qđ dulcis ē tue dulcedis sa-
por.o qđs michi det dñe vt venies febries cor mei
et p illud bonū vinū āplecter te dñe deus saluator
meus. Augustinus.

¶ Homo

O aia deuota loquor salua reuerētia nimis et a-
mara. et vtinā nō p̄suptuosavires tuas pp̄e me
rit a sidera vtutes discute. et tūc si placet: suffice
at tibi magis i odore vnguētoꝝ diuinioꝝ cum ado-
lescētulis currere hūſliter: qđ p̄suptuose sup me-
rita postulare.

¶ Anima

O hō: qđ dur⁹ et onerosus es aliquid michi misere co-
solator: qđ parcus si fas ē dicere diuine boitatis vi-
p̄sator. Audacter dico: tacere nō valeo. michio
dor nō sufficit modicus gust⁹ plene nō reficit: affi-
cit ebrietatē affectus me⁹ appetit: et req̄rit. Sclu-
nāq; qđ dicit. Bibite amici mei: et iebriamini carissi-
mi. Si de p̄mit idignitas petētis: spē tñ erigit pie-
tas p̄mittētis. O hō: et quō dubitare valeo qđ pa-
r⁹ sit dare dona sua: qđ p̄ me nō dedignat⁹ est pan
mala mea. An ignoras qđ mltos ånos de dei boni-
tate docuissi. qđ a brō augustin⁹ legisti. Erubet
huāna pigrities. pl⁹ eīm vult de⁹ donare: qđ hō au-
deat postulare. Jō de vera religiōe. De⁹ dedit no-
bis pign⁹ spz: i quo sētiām⁹ ei⁹ dulcorē et degustie-
mus ei⁹ fontem: i quo sobria ebrietate irrigemur

tāq̄ lignū qđ plātatu ē sec⁹ decurs⁹ aquaz. Criso
 sto. Nichil potētiā dei reddit clariorē. qđ qđ ōps fa
 cit eos qđ in se spant. nā deo p̄ spē inixū aīm>nulla
 fraus nulla illecebra poterit stātē deicere vel do-
 minatē supare. Erubescat tā nūc huāna despatio
 et maledicta sit pusillaitas despatio vel trepidat-
 io. qđ dīttēre vult liberalē ī oēs qđ inuocat nomen
 ei⁹. estimat illis qui spē pfectā posuerūt ī illū: sua
 posse bñficia denegare. Nūqđ nō pater etern⁹ a-
 pud quē nō ē trāsmutatio ex sola liberalitatis im-
 mēitate filiū suū misit ī quo misit totū qđ habuit
 totuz qđ potuit: totum quod ipse fuit. Si em̄ sua
 libertas suā infinitā bonitatem diminueret: forsi-
 tam non īmerito n̄fa iſirmitas trepidaret. Szqr
 ex seipso ⁊ nō ex accidēti bono bon⁹ ē. ex sue boni-
 tatis coicatione nō diminuit: er alienē bonitatis
 additōe non augetur.

C Homo.

O aia: magna ē fides tua/ valde fortis ē ī spe ⁊ p̄fi-
 dēcia: meritoria laudabilisq̄ sit ⁊ sc̄tā. Cōsulo tñ
 sane aīq̄ ad qđrēdā ebrietatē supra te ascēdas: pri-
 us p̄ p̄siderationē salubriter infrate delcēdas. vt
 discas spōsū tuū reuerēter timere aīq̄ īspicias se-
 cretū cubiculū ītroire: quē nō solū tūtere debes cū
 trascit verz etiā cū suauissime blādit.

C Aia.

Dic qđoo hō breuiter: qđ sunt illa iſeriora ad qđ con-
 uertēda ē mea p̄sideratio. Ascēdere festino/ebrie-
 tate diuine p̄teplatiōis qđro/ qđ in iſeriorib⁹ morari

d iii.

nō valeo: iā dilecta tabernacula dñi desidero habi-
tare in atriis dñi: totis visceribus concupisco.

Hec de scđa contemplatione circa exteriora

Sequitur de tertia que est circa inferiora.

Hec inferiora sūt oīia quo te pueras: ut vi-
deas. mortis ievitabile necessitatē / iuge-
micas diui iudicij ieffabilē eq̄itatē / pre-
pauescas. Cōsidera igs frequentē volue / reuolue
diligēter q̄ mors nō p̄t declari hora mortis nō p̄t
inuestigari / qđ t̄ps a deo p̄destinatū nō p̄t imutari.
yſidor⁹ i libro sermonū. Quid i reb⁹ huāts certi⁹
morte qđ hora mortis icerti⁹. Nō mise ref iopiam
nec reuereret potētiā. Nō respicit morū aut generis
excellētiā / nec iuuētuti vel etati pcit. senibus esti-
forib⁹ iuuenib⁹ in insidiis. **A**uima.

Audio q̄ nostrū viuere nil aliud ē q̄ ad mortē trā-
sire. Cur t̄palia diligis / q̄ tā icerto t̄pe possidetur:
Cur tāto t̄pe desideram⁹ vitā istā in qua quāto am-
pli⁹ viuim⁹ / tāto plus peccam⁹ tanto vita longio:
tanto culpa nūerosior cothidie nāq̄ crescūt mala
et substrabūt bona. Quis em⁹ p̄siderare valeat
q̄ta mala p̄ momēta t̄poꝝ p̄petram⁹. / quātabōs
negligimus. Grauis siquidē culpa est cū nec bonū
facim⁹ / nec bōa cogitam⁹. / s̄ mēte p̄ iania / inutili
avagari p̄mittimus. **D**omo

Carnales mētes idcirco t̄palia diligūt: quia vitam

carnis q̄ fugitiua sit inimime p̄p̄edit. nā si velocitatem transit ei⁹ aspiceret: hanc etiā prospositatem modicū duraturā mīme amarēt. Hec gregori⁹ in moralib⁹. Idē. Uita mea nauigāti sūlis ē. siue dor miā siue vigilē semp festin⁹ vado ad mortē. O vita presens q̄ multos decipis: q̄ dū fugis nichil es/dū videris vmbra es. dū exaltaris sumus es. dulcis es stutis/amara sapiētib⁹/q̄ te amant nō cognoscunt/q̄ te fugiūt ipi te itelligūt. aliis te permittis louguā vt decipias/ aliis breuē vt in despationē inducas. De spū et aīa iugi meditatōe animū nostrum exerceamus: et miseras nostras consideremus cū labore viuimus: cū timore exituri sumus.

Anima.

Jā video q̄ iutiliter i h̄ tpc vluis: nisi ad cōparādū meritū quo ieternū viuat. q̄ z si alicui vt bñ viuas p̄donat. tñ vt diu viuat cetū est q̄ nulli pcedit. Se neca. O ḡ vita secura vbi pscia pura/vbi mors sūi formidie expectat/cū dulcedine adesse optat/z cū deuotōe acceptatur.

Homo

O aīa: si ita te habere itelligis. audi meū p̄silū. z in hac vita q̄tū durat/cōpara tibi vitam illam que semper durat dum viuis in carne mori mundo. vt post deo viuere incipias. Bernardus. Intellige q̄ venietem mortē nullus letus et hylaris suscipit: nū quis se adipsam dū viueret bonis opibus p̄parauit. Attende q̄ scdm senecā. Incipiens.i. p̄cōr
d uij

et criminósus moriendo mortem incipit. se sapiens
et virtuosus moriendo mortem vincit.

Contra Anima

Video o hō: q̄ beator̄ mors est beata/ mors vero
pctōz ifelix ⁊ misera. **C**ontra Homo.

Scoz bernardū. Bona ē mors iusti, ppter requie
melior, ppter nouitatem, optima, ppter securitatem.
Ecōtra mors pctōz pessima. mala ī amissione mu-
di peior ī carnis et aie separatiōe, pessima ī vermis
et ignis cōtritiōe, ⁊ quod oīz pessimum ē ī diuisē cōte
platōis priuatione. **C**ontra Anima.

Jam satis de morte dixisti: dic mō de statu finalis
iudicij. **C**ontra Homo rñdet.

O aia: faciā quod horraris/ sed rogo audi cū patia
Scire debes q̄ quis de morte meditari sit horribile:
de statu tñ finalis iudicij cogitare vt estio nō
min⁹ ē formidabile. q̄r tūc null⁹ poterit fallere sa-
piēciā/ flectere iusticiā/ icliare clemēciā/ declinare
vltiōis ⁊ iuste retributiōis sniam. Cōsidera igit⁹
aia mea cū tremore: qd erit de te in nouissimo q̄n
contra te cogitatōibus loquet̄ cōscienza: quando
te de oībus actōibus tuis accusabūt elementa. q̄n
contra te crux portabitur in testimoniu. q̄n contra
te verbera clamabūt vulnera allegabūt/ clavilo-
quentur/ cicatrices conq̄rētur. O quāta angusta/
hinc erūt pctā accusatiua/ idē terrens iusticia it⁹ ⁊
rēs/ psciencia subtus horrēdū chaos iferni supra

iudex iratus iusti iudicii foris mūdus ardet intus
 iusticia iudicatis terret et si iustus vix saluabitur
 impius et pectoribz vbi parebūt in qua pte se ponent.
 Latere eim erit impossibile apparere intollerabile
 hec bernardus. Anselm⁹ i meditatōibus. O aia
 peccatrix: lignū inutile et aridū eternis ignib⁹ de-
 putatū. qđ respondebis in illo die qñ exigetur a te
 viqz ad ictum oculi oē tēpus tibi ipelum: qualit er
 sit a te expensum. Eya aia mea quid tunc erit de
 cogitationibus vanis et inutilibus et infructuosis
 Ambrosius sup lucā. Ue michi: si pctā mea nō de-
 fleuero. ve michi si nō media nocte ad confitēdum
 nomini tuo surrexero. Jam ad radicē securis possi-
 ta est: faciat fructū qui potest gratie/ qui michi des-
 bet penitēcie. O anima: siue vigiles / siue dormias
 sēp i aurib⁹ tuis illa horribilis tuba resonet. Surs-
 gite mortui/ venite ad iudiciū. O aia mea nunq̄ ex-
 cidad a memoria tua. ite maledicti in ignē eternū.
 venite bñdicti patris mei pcipite regnum. O aia:
 quid potest lamētabilius et terribilius cogitari qđ
 ite. quid delectabilius expiri qđ venite/ due voces
 quarū vna nichil horribilius/ et altera qua nichil
 locūdius poterit audiri. O aia: separate a mundo
 modo/ ut tunc possis manere cū xp̄o. fuge mūdum
 vt tūc possis sequi deū. declina modo prauoz cor
 sorcia/ vt tūc sequivaleas btōz agmina. Posthec
 oia cōuerte radiū cōtemplationis ad reproborum

tormēta. vide q̄ sint varia. q̄ sint aspa. vide q̄ borribilia. vide q̄ itollerabilia. Bernard⁹ ad eugenii papā. Ego abhorreo vermē mordacē ⁊ mortē viuacē. Q̄ gehennalis regio q̄ fugibunda. vbi ignis ardēs. frigus rigēs. vniuersitatis immortalis. fetor intollerabilis. mallei pcuticētes. umbre palpabiles. confusio pctōz. inodatio vinculoz. horribiles facies demonū. Augu. Ue illis qb⁹ pparabit dolor verminū. ardor flāmaz. sitis sine potu. fletus et stridor detiū. lachryme ocloz. vbi mors optat⁹. et nō dat neq̄ dabit. vbi nullus ordo sed sc̄pitern⁹ horror in habitat. Quis putas tūc erit meroz q̄ tristitia. q̄ luctus. q̄n se pabunt iusti a psortio iustoꝝ. vt tradet p̄tati demonū. et ibūt cū eis ī suppliciū eternū ibi erūt sine fine in supplicio. ī luctu. et geitu. pcula gaudis padisi. nūq̄ recepturi refrigeriū. s̄ per multa ānoꝝ milia cruciādi. nō tñ heu miser liberādi ibi torquēs et pugniēs non fatigabūt. ibi quitor. quēt nūq̄ moriāt. sic illi cōsumenēt ut vitā tñ sempfruant. sic vetera tormēta patientēt ut sēp īuenient sic sine spe venie semp viuent ut non moriātur. sic morientur ut nunquam tñ consumantur. Quia siicut dicit gregorius Ibi mors semp viuit. finis semper incipit. et defectus deficere nescit.

¶ Anima.

O homo: q̄re ī īferno mors querit ut dicas: et nō īuenit ⁊ quare pugnit eternaliter: qđ cōmittitur

temporaliter.

Homo
 Quia q̄b⁹ in h̄sclo vita offeret ⁊ nolūt accipe in in-
 ferno q̄rēt morem ⁊ nō poterūt iuenire. Hec gre-
 gor⁹. Idē. Iniq⁹ voluissent si potuissent sine fine vi-
 uere: vt potuisset si voluisset sine fine peccare ⁊ in
 iniqtatibus pmanere. Ad districti q̄q⁹ iudicij iudi-
 ciū p̄tinet: vt nūq⁹ careāt supplicio quoq⁹ mēs nū
 quā i hac vita carere voluit p̄ctō. O mors quā dul-
 cis es es q̄b⁹ tā amara fuisti. tūc te solū desiderāt
 q̄te vehemēter abhorrebāt. Hieronym⁹. O ielu-
 pp̄ter nomen tuū fac mecū mīam tuā. obliuiscere
 lugbū p̄uocātē: ⁊ respice miserū huiliter iploran-
 tē. Recognosce benignissime qđ tuū est: absterge qđ
 est alienū. miserere dū tps ē miserēdi ne dānes in
 tpe iudicādi. Uerū qđ ē q̄ scia mea merui dāna-
 tionē: p̄nia nō sufficit ad satisfactionē. Sz tñ certū est
 q̄ mis tua oēz supat offensionē. Anselim⁹ i medita-
 tiōib⁹. O si deus sic egit cū anglo supbiētē: qđ de
 me erit terra ⁊ cinere. Ille supbiit i celesti palatio
 et ego in sterquilinio quāuis nō itollerabiliorē i di-
 vite supbia quā i paupe asserit: ve michi: si tā dire
 in diuite ⁊ potēte supbia est i aiaaduersiōe p̄strata
 quāuis supbia diuīrib⁹ sit cōnata: qliter i me mis-
 ra ⁊ paupcula erit iudicanda. O aia. si hec p̄dicta
 vidēt tibi terribilia attēde eciā ea q̄ sunt oib⁹ gra-
 uiora. Un̄ crisost. super matheum. Si mille gehen-
 nas m̄chis proponeres. non tantū reputo sicut ab

illius gloriae iocunditate societatis expelli et ero*fieri* creatori. O aia. q̄ terribilis ē gehēna: s̄ terribilior facies iudicis irata. s̄ qd oēz vicit terrorē est abrissie et iocūdissime trinitatis p̄eplatōe elogati oēta. Crisosto. Excludi a bonis etnīs et alienū effici ab his q̄ ppauit de⁹ diligentib⁹ se tm̄ generat cruciatū: vt si exti⁹ nulla pēa torqret. hec sola sufficeret. vt meli⁹ essent mille millia flāmarū pati: q̄ faciē xp̄i mansuetissimā iratam cernere et ab ipsa eternaliter recedere. Grego. i omelias. O si h̄tē ligere posses: qd amoris h̄z esse spōsus venit. quid dulcedis. et q̄ pate erāt itrauerūt cū eo ad nuptias qd amaritudis: et clausa est ianua. O aia: qd plura Cogita q̄tū malū sit a facie xp̄i separari. ab illo gau dio diuine p̄eplatiōis excludi: et br̄issima sc̄torum oīm societate priuari. mori vite eterne. et vivere mortis sépiterne. psūdo fluctuatis gehēne mergi edacissimis dētib⁹ p̄metib⁹ ieternū dilaniari. nec finiri incēdiij tribulatis. fluctuatis strepitus pati. baratri sumantis amara caligine oc̄loꝝ obsecrari nec sentire quod illuminat: nec sētire quod cruciat. hec prosper in libro de vita contemplatiua.

Anima

Jā tiore itremisco et cōtremisco iā horrore deficio dic queso o homo. ad quid valet tam lamentabilis meditatio.

Homo

O aia: puto q̄ pdictor̄ continua et deuota medita

tio: est p̄tōꝝ medela ⁊ ad q̄oꝝ bōꝝ agēda ⁊ mala
 sustinēda salutifera excercitatio. Bernar. ī ep̄la
 Vigilias times manusq̄ laborē: s̄z leuis sūt hec
 meditāti flāmas ppetuas. Recordatio tenebrar̄
 facit michi horrere solitudinē. Si futurā de v̄bis
 occiosis cogitas discutionē: nō displicebit silētiū
 Aug. Mēs hūana mūdi hui⁹ illecebris ⁊ p̄cupis-
 cēciis deuicta. fugit labore⁊ et petit voluptatē ⁊ et
 vix ad h̄ ducit: vt a se p̄suetudinem vite prioris ex-
 cludat. s̄z cū īcepit cogitare futūrū iudicij necessitatē
 penaꝝ etnaliū crudelitatē. voluntariū bellū īcidit
 passioib⁹ mota. vel spe p̄mij: v̄l̄tiore supplicij vīz
 facit pristinis desideriis: et violēter seipſā vicere
 cōrendit. Hec aug.

Anima

O hō: iā nūc me miserā ī hac lachrymaz vale p-
 lectā satis terruisti: s̄z nō īfructuose docuisti mis-
 re ecīa nūc michi misere et fac me sicut dudum
 docuisti et p̄misisti. ppone paululū de felicitate
 ppetua: si forte valeā ex h̄ cape aliqua mētis solaz-
 cia. Q̄ scđz aug. siue plectēdo siue corrigēdo aut
 cognoscēdo siue p̄solādo s̄p̄ bñ agit ut vita hoīm
 corrigat. Seneca. Eliol⁹ ēaīm⁹ hoīs ⁊ ī p̄tātē re-
 calcitrās. facili⁹ lenib⁹ ⁊ blādis v̄bis: q̄ terribili-
 bus ⁊ aduersis: sic magis allicit p̄missis p̄solato-
 riis: q̄ cogat minis ⁊ terrorib⁹. Un̄ soror n̄f̄a spō-
 satrahi cupiebat odore celestū vnguētoꝝ sapo-
 recarismatum diuinop̄. et sic cū spōso currere in

vitâ mādatoꝝ nō iā extiore sed ex amore delecta-
biliter adimplere.

Homo.

O aia: vera esse fateor q̄ loqr̄is: sed heu m̄lti sūt q̄
deū imitari nolūt in p̄speris. Unū necesse h̄z detr̄
in aduersis. m̄lti eciā sūt q̄ diuīa carismata v̄l y ce-
citatē nō itelligūt. vel p̄ negligētiā vanis occupa-
tiōib⁹ pdūt. vt estimo de⁹ ex sue iſinitre bonitatis
imēritate semp pat⁹ esset magis q̄ solatōib⁹ fovere
q̄ aspiratib⁹ detr̄ere: si hoīes eque dispositiſſent
vt diuinā p̄solationem recipient. q̄ ē adeo p̄ciosa et
delicata. q̄ nullomō deceret veler pediret vt id si-
ferēter oībus tribueret. Tu iḡt si p̄ hectibi p̄posi-
ta ad hāc aspirare cupis. videas q̄ h̄cas purgati
intellectū et bñ dispositū affectū. Qz fm aug. Sū
mū bonū nō nisi purgatissimis manibus siue oclis
cernit. et puto q̄ multomin⁹ nō nisi valde bñ dispo-
sitū affectib⁹ degustat. Aug. fac me p̄cordnē quā
stare p̄ affectū qđ ſētio p̄ itellectū. fac me ſētire p̄
amorē. qđ ſētio p̄ cognitionē.

Anima

Dic q̄lo o hō: q̄ d̄z dispositio i affectu et itellecu p̄
cedere. vt v̄l saltē ad modicū mētis ebrietatē vale-
am celestē dulcedinē p̄ēplādo degustare. Jā t̄ du-
dū i speculatōe mentē ex ercitau: sed heu adhuc
nūq̄ vt tieo v̄l modicā stillā illi⁹ dulcedis celestis
ſēsi. M̄lta de vita et p̄uersatione ſctōꝝ legi mīta
de natura de opatiōib⁹ de ordib⁹ āglōꝝ nōnulla
eciā legi de ieffabili deitate. de icōphēlibili deit-

trinitate q̄ plura de btoꝝ oīm ieffabili felicite
re. ⁊ qn̄ pdictis totā mē tē occupauit. heu. adhucie
luna ⁊ famelica pmāsi. ⁊ sēp cū btō augustino cla-
mauit. fac me clemētissime p̄f gustate p̄ affectū qd̄
sētio p̄ intellectū ⁊ tñ non p̄feci. sepius lōgo studio
fatigata michimet irata clamaui cū pphā. Usq̄ obliuisceris me i finē: vſoꝝ aduertis faciē tuā a me
qr ⁊ si me idignā ad manducandū panē filioꝝ iudi-
cari. micas tñ minutissimas decidentes cū magno
desiderio expectauit. Sz vt frēq̄tūs apto ore inhi-
ene. in vanū laborauit.

Homo

O aia: pdicta q̄ lamētabiliter es p̄qsta ex dupli-
cā accidūt. aliquā ex pia ⁊ salutifera diuīe pietatis
dispēsatōe. Grego. i moralibꝫ Differre solet pater
piissimus ad tps̄ voces peitētiū vt desideria cres-
cāt. ⁊ eo magis exaudianꝫ ad meritū quo citi⁹ nō
eraudiūt ad votū. Idē i oēlia. Sācta desideria ex
dilatōe crescunt. si aut̄ ex dilatōe deficiunt. deside-
ria nō fuerūt. ds em̄ q̄uis pprietary sit clemētissi-
m⁹ tñ aliquā p̄tiḡit q̄ b̄ qd̄ libētissime tribuit p̄tra-
bit. vt dicas tu magna multū ardēter desiderare
et adepta sollicit⁹ cū ḡraz actiōe cōseruare. Ali-
qñ aut̄ bñficiū p̄trahit ex postulātis inordiata dis-
positōe. Bernard⁹. Errat hō si q̄s estiā illā cele-
stem dulcedinē huic cineri diuinū illud balsamum
huic venenosō sceno karismata illa sācti spūs hus-
ius seculi coniūgi illecebris arbitratur.

Hec de tertia pteplatiōe q̄ est circa inferior
Esequitur de quarta que est circa superior
Si Ediā. O aia/ne diuci⁹ te p̄trahā ne am
pli⁹ p̄ expectationē te affligā. purga aſſe
ctū a vanis ⁊ iutilib⁹ fataſmatib⁹ ana
falib⁹ ⁊ curiosis rōnib⁹ ab extraneis ⁊ ſciētificis
occupatōib⁹ purga eciā affectū a culpa. cl̄pegsle
q̄la cl̄pe occaſiōe dilata ⁊ expāde affectōes ⁊ iſi
i gaudiū dñi tui qđ nec ocl̄s vidit i hac vita pfecte
nec auris audiuit nec i cor hōis ascēdit. Erarde
ſce q̄ aia mea amore ⁊ desiderio ſupne vite vbi ac
tio nō oposa req̄es nō desidiosa laus diuina ſi cel
ſatōe vita ſine defectōe. Augu. Haude q̄ ⁊ erulta
mercedē magnā laboris tui. cōſidera q̄tā magna
q̄ nō pōt iuēſtigari tā multa q̄ nō pōt nuērari
pciosa q̄ nō pōt estimari tā copiosa q̄ nō pōt ter
minari. Hec augu.

Anima
O hō:ia mīta dixisti. Dic q̄ſo modo ſingula iſpe
cie: qz magis itelligimus q̄ i ſpecie dicūl q̄ q̄na
liter exprimuntur.

Homo.
O anima: quid dicere valeo cum futuꝝ gaudium
aspicio: p̄e admiratione deficio. qz gaudiū tuū
erit intus extra subtus et ſupra circum ⁊ circu
gaudebis enim in omnibus gaudebis de oībus
gaudium tuū vt puto p̄figuratū fuit in apocalipſi
Per illaz mulierē beatā q̄ amicta ſole et luna ſub
pedibus ei⁹ erat et in capite ei⁹ coronā duodecim

stellarū. Ista mulier ut estimo est aīa beata eter-
 ni regis filia spōsa et regina filia p nature creatio-
 nem spōsa p gratie adoptionē regia p glie collo-
 cationē: hoc bñ dicit amicta sole qz decorata splē-
 doze claritatis deifice coronata dignitate felicita-
 tis eterne. In qua felicitate ob specialem decorēm
 sūt duodecim gaudia p duodeci stellas figurata-
 p que decorat et ornat felicitas superna. Hec gau-
 dia debes tu o aīa: cotidie deuota mēte trāscurre-
 re et ī via isti⁹: pñtis miserie et colat⁹ cōsolationē
 querere et spe illi⁹ gaudijs oēm tribulationē vīte
 pñtis equanimiter et gaudēter sustidere. O aīa: nō
 turberis si mali ī hac vita ī hoc mūdo floret: et tu
 pateris. ipi gaudēt et tu pturbaris. Mali heu nul-
 lū locū hñt in celesti gaudio: nec tu cures si nichil
 habueris ī pñti sc̄lo. Sz sepe illi⁹ gaudijs quo tēdis
 quidqd ī via aduersitatis occurrat: affect⁹ tu⁹ pa-
 ciēter et gaudēter sustineat. Hec beda. O aīa: si te
 delectat aliquā hūana gaudia falsa hui⁹ sc̄li glia-
 brevis et caduca potētia illic mente euoca. et oīa
 refutabis ut stereora. Hec hiero. Curre igit̄ o aīa
 mea nō passibus corpis sz affectib⁹ et desideriis.
 qnō solū anglī et beati sz et anglor̄ et brōr̄ dñs
 et magister te expectat. Expecto te deus pater
 tanq̄ filiā dilectissimā de⁹ fili⁹ tanq̄ spōsam dul-
 cissimam spūs sc̄tūs tanq̄ amicam dulcissimam.
 Expectat te pater ut heredē vniuersor̄ bonor̄

te constitutus filius ut te fructū natiuitatis et pēli
sui sanguis preciosissimi deo patri offerat: spiritu
sancto ut sue eterne bonitatis et dulcedis p̄ticipē
te faciat. Expectat te illa beatissima oīz spiritus
celestis ētē regis familiā ut te in suū suscipiat cō:
sortiū. Cū igit̄ ipoz societatē sup oīa desiderare
cū magna verecundia illuc venires si eū in hac
chr̄iarū et miserie valle nō amasses Quoties ḡ bu
i⁹ sc̄lī vana abitio te delectat: q̄tiēs vides in h̄mū
do aliqd gloriosum statim i celum mēte trāscurre
et c̄sipe esse quod futura es. Reuera estimo oīa
si hec celestia gaudia iugiter in mente teneres de
hoc exilio quoddam suburbū celesti regi cōstrue
res: in quo illā eternā dulcedinē cotidie spiritus
liter prelibādo gustares: qz cū aliquid eternū mē
te capimus: iā non in hoc mūdo sed in celis habi
tamus. Augustinus. Tāta est oīa virtus tue di
lectionis q̄ ibi verius habitas vbi amas q̄ vbi
mas. Bernardus. Hoc est carissima oīa regnū del
quod intra nos est. Sed heu miserabiliter negle
gimus cū foris ad inania et vana fusi sumus. Gre
gorius. Fusi sumus foris et de regno dei quod in
tra nos est nichil curātes foris querimus cōsolat
ionē de rebus vanis et insanis falsis. ita q̄ iā reli
gionis antique deuotionē amissimus a deo q̄ nec
speciem eius tenemus. Tu ergo oīa: eternū res
gis filia audi mēte deuota et inclina aurem tuā ad

sancta et salubria consilia videq; per contéplatio
 nem celestis regni consolatione. Obluiscere per
 contéptū et detestationē populū tuū et domī pa
 tris tui hoc est mūdū et dyabolū et teipsam. vide
 ergo et deuota mente ptracta qualiter illi diuini
 et celestes spiritus qui pñtis miserie piculum eua
 serfūt q̄uis ab illius eterni solis splēdoze se nunq;
 possunt auertere tñ radiū sue cōtēplationis con
 vertūt ad inferiora et supiora. Cōuertūt inq; ad in
 feriora et cōgaudēt ex triplici causa primo q̄ tam
 horribiles ipios et crudeles hostes p̄ diuikam cle
 mētiā superauerūt. scđo q̄ oēs defectus et pec
 cata p̄ diuinā potētiā vitauerūt vel iam dudum
 cōmissa correxerūt. tertio q̄ tam horrēdū chaos
 et tā lamentabiles et iterabiles cruciat⁹ eter
 nos per diuinā clemētiā euaserfūt. O aia: q̄to pu
 tas gaudi⁹ gaudent qñ tot vidēt a carne mūdo et
 dyabolo sugari tot tam diuersis pctis de quibus
 nūq; merētur veniā inquinari tot eternaliter sine
 fine dānari. Quātū puras tſic erit gaudī de triū
 pho cū post deuictū mūdum submerso pharaone
 cū exercitu suo in mari rubro tenētes oēs timpa
 nū et chorū cum maria psallentes et cantantes
 laudantes et benedicentes dñm vna voce dicētes
 Cantemus dño glōse. Tūc cōstituētur duo sera
 phin hoc est duos chori electoz: scilicet innocētes
 et penitētes clamantes alter ad alterū. Sanctus

sanctus sc̄tis dñs deus sabaoth. Sanctus deus
pater qui nos a m̄ido/ a carne, et a dyabolo tam
potenter liberauit. sanctus deus filius quinoss a
pena et culpatā sapiēter iustificauit. sanctus de
spiritus sanctus qui nos tam clemēter ab eternis
tormentis liberauit et preseruavit. plena est omnis
terra gloria eius qui nos de mudi miseria ad cele
stis regni gaudia euocauit. O aia: qualis erit dies
illa cū ad hanc felicem choram fueris assūpta: et
tūc tibi omne quod in terra pie sustinuisti cōverte
tur in eternū iubilū. Tūc de oībus his laudibus
laudabis dñm deum labiis exultationis dicens.
Misericordias dñi in eternū cantabo. Quo can
tico sc̄dm augustinū iu libro de ciuitate dei quod
centat in laudē glie cuius sanguine liberatisum
nichil erit iocundius illi ciuitati vel dulcius. Tu
igit cū temptationibus probaris, cū p̄secutionibus
impugnaris, cūq; in hoc sc̄lo vanis tribulatiōib;
infestaris, tunc mēte in celū euola et cogita q; hec
nō sūt aliud nisi eterni gaudijs materia/ et tūc sc̄dm
gregoriū. cōsidera premij minuit vim flagelli. Si
em̄ consideramus quot et quanta sunt que nobis
promittuntur in celis: vilescūt ante oīa que haben
tur in terris. Hec gregorius. Reuera non tantū
bona que delectabiliter possidemus: verū nec mala
que aliquā lamētabiliter sustinemus vilescūt
Non em̄ sunt condigne passiones huius temporis

ad preteritam culpā que dimitteret. ad pñitez gloriam
que immittitur. ad futuram gloriam que pñmiteret
Bernardus. Quanta tunc o aia: gaudia posside-
bis qñ pfecte intelliges qñ in mundo cū tāto pículo
quo pleris qñ op̄imūt vixisti. quot demonū astuci-
as qñbus multi decipiuntur deuicisti. quot cruciar̄
eternos quib⁹ innumerabiles affligūtar euafisti.

C Anima

O homo: qñ sana et salubris est hec tua cōsolatio
qñ cū hec proposuisti aduerto: consolationē ex spe
nō modicā recipio. sed o dñe deus quid putas tūc
erit: cū hoc qđ modo spero veraciter possoidebo.

C Homo.

O aia:modica sunt hec qñ audisti imo cōpatlue qñ si
nulla sunt qñ mēte pcepisti. s̄z parū p̄ ocl̄os mentis
erige: et quanta sūt gaudia qñ de hūis p̄cipies qñ iux-
ta te sunt: deuota mēte frēq̄tius volue et renolue
Attēde līḡt et p̄sidera locū speciosū quē tibi diuīa
sapia edificauit. attēde victū deliciosū ornatū cu-
riosū thesaurū p̄ciosū quē tibi vera et eterna po-
tētia p̄gregauit. attēde qñ glōiosa ē ciuitas celestis
māsio secura patria p̄tinēs totū qđ delectat. Ber-
nard⁹. Attēde qñ luīosa qñ splēdida ē māsio illace-
lestis. qñ nō idiget sole nez vt luceat i ea. s̄z ipē dñs
sol iusticie cādor lucis etne lux ei⁹ ē vt lucerna O
qñ glōiosa dicta sūt de te ciuitas dei. o isrl̄ qñ magna
est dom⁹ dei et igēs loc⁹ possessiōis ei⁹. O aia: hic
et iij

licet sis corpore. esto illic mente vbi erit requies si
ne labore/vita sine morte/iuuētus sine senectute/
lux sine tenebris/pax ixturbabilis. Hiero. Sede
būt enim ap̄ls dicit dñs ī teberuaculo/ ī rege opule-
ta/et q̄s erit ns cibus nisi ille agnus benignissim⁹
būtissimus/mundus/immaculatus/iesus dei p̄fis et
marie filius. de quo sc̄tis spiritibus mīstrabūt ab
eo sufficiēti fercula nobilissima ipsius cādidiſſima
huātate/et excellētissima diuītate. O q̄ beati sūt
qui ad cenā nuptiar̄ agni vocati sūt. ibi etiā siti
mīro quodāmō lōge erit a siti necessitas/lōge a sa-
cietate fastidiū. inebriabūt ab vbertate domus
dñi/et torrente voluptatis eius potabuntur.

C Anima

Et quando hoc.

C Homo

Estimo q̄ non prius nisi quando ille p̄scerna deli-
ciosus illius sumi regis filius splendor eterne glo-
rie/candor lucis eterne/signum diuīne substancie
speculum summe claritatis delice in quem deli-
derant angeli prospicere. quando talis actantus
precinet se et faciet illos discubere. et psonaliter
transiens ministrabit illis. O sia: hec deuota mē-
te p̄tracta/q̄ tu gaudiū tūc illi beati spiritus con-
cipiēt ex tam stupenda dignitate ministrantis/et
tam mīrāda caritate cuiuslibet sodalis cōtinuitat⁹
ex ferculoꝝ deliciosa opulentia/ ex ministrorum

innumerosa frēcīa ex musicorum instrumento
 rum et aliorū psallēcīi et laudātū regem glīe
 deum dei filium dulcissime resonantia. In hoc ce-
 lesti magno et stupendo conuiuio audacest ange-
 los iubilantes xp̄los psallentes martires trium-
 phantes confessores et virgines laudantes pa-
 triarchas et prophetas iocundantes omnes san-
 ctos et electos dei vñanimitate patrem et filium et
 sp̄m sanctum collaudantes et vna voce dicentes
 Sanctus sanctus sanctus dñs deus sabaoth plena
 est oīs terra glīa tua osanna in excelsis. O xp̄ glo-
 riosa est regnū in quo cū xp̄o gaudent oēs sancti
 amicti stolis albīs sequuntur agnū quocūq̄ ferit.
 Qāia quomō poterit ibi esse alicui⁹ boni carētis
 cū ibi sit tā varia exultandi materia vide iuxta te-
 oīm sc̄toꝝ collegiū qđ a te brītudīs culmē diuinā
 clemēcia ḡgregauit quia null⁹ sine socio iocunda
 possessio. Dicit seneca. Vnde igit̄ que lingua aut
 quis intellect⁹ sufficit capere illi⁹ ciuitatis supne
 quāta sint gaudia angloꝝ choris iteresse cū beas-
 tissimis spiritib⁹ glīe p̄ditoris assistere et ab illoꝝ
 brīssima so. ierate nūq̄ discedere s̄z cōtinue cū ip-
 sis et de ipoꝝ gaudio ppetue exultare. An seim⁹.
 Ibi em⁹ a singlīs oēs ibi ab oīb⁹ singlī cognoscūt
 nec qc̄q̄ latebit: qua patria qua gēte qua stirpe
 quis p̄ditor ibi em⁹ tā beata tā pfecta erit caritas
 iustorū: qđ viuus qđq̄ intatū diliget p̄mū qđ seipm⁹

ex quo illud ineffabile sequitur bonū q̄ vnuſq̄ optū
gaudebit de alterius gaudio q̄ de suo p̄prio meri-
to. proinde q̄ ienarrabilis sit nūer⁹ elector⁹. quia
putas enarrare sufficit gaudia brōy. Qualis erit
tibi dies illa cū maria mater dñi tibi occurret cho-
ris comitata virginēis. cū t̄ ipē spōsus cū oib⁹ lā-
ctis tibi occurret dicens. veni formosamea. surge
propera amica mea. iā em̄ yemps trāslit. ymber
abīt ⁊ recessit. Tūc angeli admirabūt de tua glā
dicētes. q̄ est ista que ascendit de deserto deliciis
affluēs innix⁹ a sup̄ dilectū. videbūt te filie syon et
laudabūt. tūc illa cētū quadragita quatuor milia
in aspectu throni ⁊ senior⁹ tenebūt citharas ⁊ cā-
tabūt cāticū nouū. tūc secura iā pplexus spōsi evo-
labi⁹ dicēs. iueni quē diligit aīa mea. tenui eū nec
dīmittā. Hec hiero Tūc septē filij illi⁹ magni iob
qui magnus est iter oēs q̄ morāt in illa beata orī-
tali regione faciēs cōuiua singuli iā die sua et iniui-
tabūt sororē suā ⁊ dicēt tibi singli. Bibe nūcer ac
cūbe cū locūditate q̄ iuenisti grāz corā sūmo prin-
cipē ita tu respōdebis cū gaudio dicēs. Blbam et
hylario ero q̄r magnificata est hodie aīa mea p̄e
oib⁹ diebus vite me. O vera ⁊ inaudita magni-
ficētia. o leta et iocunda excellentia. qualis nunq̄
in hoc seculo audita est. puto q̄ om̄is seculi pom-
pa in cōparatione illius esset vix modica gutta.

CAnimæ

127

homo dñm tacui satis filii qz q prop osuisticiū de
lectatiōe et admiratiōe nīmia audiui. Ne queso p-
trāleas qm̄ pfec̄tus michi aliqua de hoc celestū
spirituū cōiuio exponas. Jam enim prius aliqd
de hoc tetigisti: sed nimis breuiter pertransisti.

¶ Homo.

O aia: mallē interi qd̄ petis sub silētio p̄trāsire q̄
vel modicū de h̄ celesti secreto mysterio ore pollu-
to pferre vel etiā mēte p̄cipere: qz q adhuc mūdi
alib⁹ et supuacuis reb⁹ sepi⁹ heu iplicor: q adhuc
siliq̄s porcoꝝ cū ceteris mūdanis pascoꝝ: de tam
familiarib⁹ dñiōꝝ spirituū opatiōib⁹ loq̄ erubef
co/ni mīiū et p̄fundor: qz tñ tuis piis votis cōtraire
nō valeo pponā breuiter q̄ aliqui spū iſtigāte lic̄
indign⁹ mēte p̄tracto. Quāvis em̄ in aula celesti
vbi ois plenitudo boni i oib⁹ pfecta ē q̄uis ibi p-
differētia meritoꝝ quedā sint excellēt. nichil tñ ibi
ex diuīe pietatis imēitate. scđz grego. possidet. si
gulariter. Oia em̄ i oib⁹ sūt coia. ppter eū qui in
oib⁹ est oia. Ibi em̄ v̄go gaudebit de fācte vidui-
tatis merito. ibi vidua exultabit de caste v̄ginita-
tis priuslegio. ibi p̄fessor de martyriū locūdabitur
triūpho. ibi martir tripudiabit de p̄fessor bꝫ auto
ibi ppheta laudabit de patriarchaꝝ p̄is cōuersa-
tiōe. ibi patriarcha exultabit de pphetaꝝ fide et
speculatione. ibi apli et angeli gaudebunt de me-
rito oīm Inferiorum. ibi oēs inferiores letabūtur

de gloria et corona supiorum. Ex illius enim scientie perfecte
caritatis merito sicut ut unusquisque habetur sit in alio
quoniam habet proprium merito. ¶ Anima.

O homo: nec adhuc ista sufficiunt metem meam quietare
Unusquisque ne praeceas michi aliqua de dicto cuiuslibet
sigillatim et distincte explicare. ¶ Homo

O sia: bene noscitur balbuciendo ut possimus ex-
cessa dei resonamus: nec mirum cum sumus in ydoneis
ad intelligendum non possimus esse sufficientes ad
loquendum cum illa supercellestia que oculis insipientibus
contemplantur veriora sunt quam intelligentia et verius in-
telliguntur quam vocibus exprimantur. Ne tamen te diuinus
protraham audi quod imaginatur intellectus licet adhuc
modicum degustet affectus: puto quod illi septem filii de
quebus. scilicet memoriam sunt oes scientia et electi scientia spiritus altissimi
mei prius heredes et filii. Huius cuiuslibet unusquisque in die
sua faciunt quoniam se inuenient suis celestibus gaudios pa-
cunt in quo de meritis suis singula iuxta datam
sibi gloriam fercula sibi deliciosissima propinuantur
Prima igitur die primogenitus homo est ille ce-
lestium angelorum numerus qui non immerto nomine
primogeniti nuncupatur: quod priores sunt creatione et
conuersione ad deum a quo nunquam recesserunt per
petuum sed semper immobili caritate deo patri adhe-
serunt et illa beatam hereditatem celestis regni omnibus
prioribus possederunt. Isti tibi o anima in suo con-
silio diversa fercula et preciosissima propinuantur cum

unusquisque ordo eo q̄ est excellētus recipit īmu
 nere spūalia gaudia ēministrat iam cogita oāia:
 quale tibi serculū ppinat illi sūmi spūs seraphici
 ordinis q̄ a deo vicini illi eterno patri sūt: q̄ iter
 ipsos z hunc nulli alij spūs intersūt: qui ipm īme
 diacius contéplatur z suis bonis eternis pfectius
 perfruuntur. Quale putas propinat gaudium de
 nature sue nobilitate, quale de contemplationis
 claritate, quale de dilectionis sinceritate. hi ergo
 hoc est illi qui seraphim noīantur istud cōiuicium
 ordinant ardore diuine caritatis. Cherubim splen-
 dore eterne claritatis throni equitate diuine ma-
 lestatis dñationes de dñandi sup eos excellētia,
 principatus de principandi inferioribus magnifi-
 cencia, potestates de autoritate malignos spirit⁹
 cohēcendi virtutes de potestate miracula facie
 di archangeli de dignitate superiora nunciandi an-
 geli de agilitate diuine sciencie secreta reuelādi.
 Ecce vides qualiter singuli mentes beator⁹ cele-
 stibus gaudiis pascuntur de his que ab illa super
 celesti aulas speciali⁹ ī munere receperūt. Nec ēm
 mirandū q̄ hec p̄dicta z multa alia nobis illi bea-
 tispiritus in nostrū propinat coniuiū, qui tam
 fideliter in hac lachrymarū valle nos custodiunt
 nos ad illā bētitudī patrī pducere totis virib⁹
 concupiscunt. Bernardus. O si quis cognosceret
 qua cura et sollicitudine illi beati spūs intersunt

27
cantantibus/assunt orantibus/insunt meditantes/
bus/supsumt quiescentibus/presunt pcurantibus
O aia: si vel vnā micam que cadit de mēsa in hoc
cōuiuto apto ore sūpmisses: puto q̄ hanc pegrina-
tionē extuc paciēter tolerares/puto si vnā gutta
de vino potus eius degustasses: oēmbuius seculi
dulcedinē fastidires. Gregorii in moralibus. Si
cor semel in celestibus per degustationē supplefi-
gitur/mox q̄ abiecta sint cernit que prius alta vi-
debātur. O aia mea dilecta de cuiuslo patriarcha-
rū prophetarū aploꝝ martirꝝ confessioꝝ et virginū
qui per alios sex filios non īmerito sex filios quid
dicā. Unusquisq; em̄ horꝝ in suo cōuiuio tot pro-
ponit fercula quot habuit in hac vita virtutum op-
era/et quis enarrare sufficiat q̄tū gaudiū quel-
bet aia suscipiat de sc̄toꝝ patriarcharū huīitate
et simplicitate/prophetarū credulitate et fidelita-
te/aploꝝ caritate et magna diligentia/martyrū
stabilitate et patiētia/confessioꝝ pietate et clemē-
cia/virginū castitate et cōtinentia. Reuera liqua-
et vox deficit/q̄ intellectus capere nō sufficit q̄tū
sit gaudiū angelorꝝ choris interesse/cū beatissi-
mis spiritibus glorie conditoris assistere/pūtem
vultum dei cernere incertam. s. l.v. nullo mortis
metu af. in cor ppetue m.lo. vel repleri. Hec gre-
gorius. O q̄ felix erit tibi hec dies cum fueris ad
hereditatem patrum tuorum reuersa et cū oībus

his inestimabili gaudio fueris assūpta: et ad thā-
 lamū summi regis feliciter introducta. Jam nūc
 exergiscere. o alia: cum illa famosissima regina
 cū aromatibus virtutum, cum thesauris bonorū
 operum, cum magno apparatu celestium deside-
 riorum. Ascende in illam ihrlm supernam et con-
 templare diligēter singula, et vide q̄ veritas vin-
 cit famam, gloria exuperat oēm loquela. et tūc
 incipies dicere cum beato petro in magno cordis
 subilo. domine bonum est nos hic esse, hec patria
 hic pater, hec soror, hic frater. O dñe pmitte nos
 hic esse et abhinc nūq̄ discedere. Ambrosius. fu-
 giamus o anima in patriam verissimam q̄ illuc pa-
 tria ad quem conditi sumus, patria in qua creati
 sumus, mansio secura, ihrlm superna que est ma-
 ter nostra. Anselmus. O anima: tātus debet esse
 amor tuus in hac mortali vita et desideriū perue-
 niendi ad quod facta es, et dolor q̄ ibi nundum es
 et timor ne forte non puenias ut nullam leticiam
 sentire valeas nisi de his que tibi auxiliū et spem
 conferunt pueniendi. Corpus eciā nostrum ex
 quatuor elementis est ppositum quatuor dotibus
 est remunerandū. Terra tunc habebit eternā im-
 mortalitatē, aqua oīmodā ī passibilitatē, aer velo-
 cē agilitatē, ignis splēdidiſſimā claritatē. In sepi-
 terna patria corda beatorū sibi inuicē et claritate
 lucet et puritate translucet. Ibi vniuersiūs vul-

tuus conspicitur: et conscientia penetratur ab eius
iustis metem ab alterius oculis corpulentia non
abscondit. Secundum bernardum. Ibimor ubique
voluerit animus statim aderit corpus. Augustinus
Sicut animus tunc perfectissime obedit creator
ita corp^o promptissime obtemperabit suo motori
Ibi erunt omnes sensus in actibus suis. Ibi oculus
videbit decorē speciosissimum, gustus sapient sapori
dulcissimum, olfactus odorabit odore suauissimum
tactus amplexabitur obiectum deliciosissimum, au-
ditus innouabitur per sonū iocundissimum. Recen-
dat ergo amor p̄nitentis vite, o aia et accedat amor vi-
te aduenientis, ubi nulla aduersitas turbat, nulla
necessitas agitat, nulla molestia inquietat, sed q̄
hennis leticia regnat, ibi esse nostrum non habebit
mutationem, nosse nostrum non habebit errorem
amare nostrum non habebit offensionē, ibi aberit
deformitas et oīs infirmitas, omnis tarditas, om-
nis corruptio, ibi celum nouum ibi terra noua, ibi
similes erimus angelis dei, et si nō estate: certe in
felicitate, ibi vita sine morte, iuuentus sine sene-
ctute, ibi gaudiū sine tristitia, pax sine discordia,
voluntas sine iniuria, lux sine tenebris, regnum
pers cōmutatioīs, ibi quicquid volueris erit, quid
quid nolueris nō erit. Cōsidera etiā q̄ tu gaudeas
animus tu^o cū resūpererit tale corpus quale iā au-
disti: non tale quale cū ingenti dolore sustinueris.

cū magno certamine desecisti de quo sepi^o tūmē
 et impaciens patienter et irascens clementer di-
 pisti. quis me liberabit de corpore mortis huius.
 Non certe tale sed iam perfecte obediens et spiri-
 tuale tale inq̄ tale quod tibi erit in contemplatio-
 nō studium et in eternum felicitatis augmentum
 Certum esse em̄ q̄ ipsa anima nunq̄ resumptionē
 corporis appeteret si resumptū et quātūcūq; glo-
 riolum diuinam cōtemplationē impediret. Non-
 nunq̄ autem scđm sentēciam et doctrinam augus-
 tini. ipse sancte anime desiderant eius resumptio-
 nem et expectant ipsius iteratam vñionem. quia
 ipsarum sine eo non potest consummari felicitas.
 nec faciari iocunditas. et ad eam vehementer de-
 siderant q̄ eciam equaliter eoꝝ cōtemplationem
 impedit et retardat. Bernardus. O misera caro
 et fetida et feda vnde tibi hec gloria q̄ anime san-
 cte quas deus insignauit ymagine proprio rede-
 mit sanguine te desiderant et expectāt. et ipsarū
 sine te nō potest consummari felicitas nec faciari io-
 cunditas. Augustinus. Cū ipsa aīa hoc corpus nō
 animale iā sed spirituale receperit pfectū sue na-
 ture modū obediens et imparās cōutuificās et vi-
 uificās tunc ineffabili felicitate fiet vt sit ei glorie
 quod fuit sarcina. ¶ O anima: cogita qualis
 tūc erit gloria cum induita fueris illa stola noua et
 splendida ornata cū lapide precioso id est corpore

glorificato: in quo tunc fulgebunt gemme preciosissime quomodo sunt virtutes in mente. Quis enim enarrare sufficeret quod tu gaudium quod stupenda gloriam et incomprehensibilem laudem habitura sis pro eo quod corpus proprium tam viriliter per clipeum castitatis et continetie superasti: pro eo quod mundum tam potenter fugiendo et despiciendo debellasti/ diabolum tam prudenter per bellum resistecie effugasti. Et quid plura de singulis et omnibus cogitationibus inordinatis motis tantum viriliter restitisti. Et adhuc quod plura: de singulis cogitationibus affectionibus virtuosis speciali et eternam laudem recipies. Igitur consulo o anima: ut iam per promissa tantum excitata et invitata ad tuum autorum te conuertas: et quantum gaudium ab illo illi beati spiritus recipiant diligenter consideres/ et aduertas illud bonum quam sit delectabile quod continet iocunditatem omnium bonorum inse non quale in rebus creatis experti sumus sed immensiter differens quantum differt creator a creatura. qui hoc bono fruetur/ quidquid volet erit/ quidquid nolet non erit. Anselmus. Beata vita cum se que facilius quam enarrari potest cuius cursus sine termino/ visus sine fastidio/ refectio sine cibo. Sub antiquis perpetuisque gaudiis semper noua iocunditas/ et sine timore amittendi continuata felicitas/ vobis errora ratione dolor a voluntate omis timora memoria mira serenitas/ plena suauitas/ omnium

bonorum sine fastidio eterna securitas. O anima
 quantū putas gaudēt et letantur qui illud eterni-
 tatis speculū iugiter contēplantur in quo oia pre-
 terita p̄nta et futura que sua beatitudine p̄petūt
 ap̄tissime speculantur. Augustinus. Dū ad illam
 supnam lucem patris lumenū venerimus: totū qđ
 in creaturis esse potest intelligamus. Anselmus.
 Tūc iusti faciēt oia que deus fecit scienda et quid
 est quod nescire possent qui scientē omnia vident
 fulgētius. Sicut nobis p̄ speculū trina nobis vi-
 sio demōstratur qđ videlz nos ipsos speculū et qđ
 quid p̄ sens est videmus sic p̄ speculū diuine maie-
 statis atq; claritatis ipsum deū nosmetip̄os et cre-
 aturas alias cognoscemus. O aia: que naturali-
 ter scire desideras hoc speculū videre affecta in
 illo studere et legere desidera qđ hoc semel vidisse
 estoia didicisse. ibi reuera stulticia reputabit plas-
 tonis theorica aristotelis philosophia ptholo-
 mei astronomia qđ quod hic de veritate intelligi-
 mus minima pars est eoz qđ ignoramus. Sed tūc
 videbis et afflues et mirabitur et dilatabit cor tuū.

Anima.

Et quid video?

Homo

Regem celi in decoro suo. Beda. Splēdor regis
 eterne glorie est tante pulchritudinis tāteq; dul-
 cidis ut ecclā ipsi angeli qđ sole sūt incōparabiliter

clariores faciar non possunt. Tu ergo afflues de-
liciis in stupēda diuine claritatis visione mirabili
in tui ipsius deliciosa cōsideratiōe dilataberis in
oīm creaturaz p̄fecta speculatiōe. O cōtēplatio
stupēda et admirabilis, o cōsideratio deliciosa et
delectabilis, o speculatio gaudiosa et iressabilis.
O q̄ dignū dictū est de te, dñe deus meus melior
est dies vna in atriis tuis sup milia, qm̄ mille anni
ante oc̄los tuos tanq̄ dies besterna q̄ p̄teruit. Et
sc̄d̄ augu. Tāta est pl̄critudo supne gl̄ie tanta est
iocunditas eterne lucis: vt ecī si non liceret in ea
amplius delectari q̄ vnius diei hora propter hoc
solum inumerabiles vite dies pleni delitiis et cir-
cum luentia bonorum tēporalium ratione merito
q̄ despicerētur. Tā em̄ pulchra est et tā suavis ut
ea visa nō possit aliqd̄ āpli⁹ delectari. oēm vincit
dulcedinem, oēm concupiscentiam exuperat.

¶ Anima.

Est ne aliqd̄ aliud cuius visio delectet: cui⁹ cōtē-
platio letificet. ¶ Homo

O aia: q̄ uis hec sola sufficerent si nulla alta ades-
sent, est tñ adhuc vna ut de altiaz oīm inumerabi-
liū iocunda visione taceā: q̄ mirabiliter oīm spiri-
tuū mētes letificat, et miro quod nescio quo inest
mabili gaudio oēm beatā ci eaturā delectat. vide
re. s. illius celestis regine deificā claritatē, et sue
beatissime prolis glorificatā humanitatē. Quis

oīa vel cogitare sufficiat. q̄tū gaudū generat:
 illā matrē mīe reginā pietatis et clemēcie videre
 iam nō recubētē cū puulo vagiētē i p̄sepio cui oēs
 chori angloꝝ famulant̄ vt dño. Iā nō circuītem
 et q̄rentē cū lachrymis illū cū pdiderat eū triduo
 s̄ eū nunc i spicētē in sempiterno gaudio. iam em̄
 nō turbabit̄ cū eo fugiēs i egyptū a facie herodis
 q̄ ip̄e ascēdit i celū ⁊ herodes descēdit in infernū
 iā nō turbata erga plūma q̄ fecerūt filio suo iudei:
 q̄ oīa sūt subiecta ei. certe nō eiulantē vociferan-
 tē ⁊ clamantē: quis michi det vt ego moriar p̄ te
 fili mi cū staret prope vñigenitū s̄liū suū moriētē
 et pendētē in patibulo. iā nō lamentantē lachry-
 mabiliter cum sibi daref̄ discipulus pro magistro
 seruu 3 pro dño quasi alienus pro vñigenito et dñe
 lectissimo filio suo. sed hāc q̄dā propter nos tam
 miserā tot merorib⁹ plenā iā nūc inestimabiliter
 sup choros angloꝝ et oīm creaturā exaltatā re-
 gnantē cū xp̄o felici gl̄ia in trinitatis palatio. O
 aīa: mēte deuota p̄tracta q̄ sit plenū oī suavitate
 gaudiū. videre hoīem hoīs cōditorē. feminā oīm
 cōditoris genitricē. iesū fratrē nostrū quōd̄ pditū
 ablectū et despctū: nūc inuētū. nūc reuersū. nūc
 regnantē. nūc oībus imperatē. O quis michi der
 vt videā fratrē meū suggestē vbera matris mee
 vt inueniā te foras et osculer te labiūs deuotionis
 amplecter brachiis dilectionis: et iam nemo me

despiciat cū introducero te in cubiculū cū dulce-
dine suauissime fruitionis. hāc visionem desidera-
bat ille deuotus anselmus in meditationibus qñ
dicebat. O dulcissime puer qñ te videbo: qñ ante
faciē tuā apparebo: qñ satiabor pulchritudie tua
qñ videbo vultū desiderabilem in quē desiderant
angeli prospicere. ve aīe: te nō amanti te nō que-
rent que si mūdum diligis: pctis seruis. nūq̄ es
quieta. nūq̄ secura. nichil queso sine te nichil pla-
ccat. v̄l' dulcescar. nichil speciosū nichil preter te
ardeat. preciosū. vilescait oīa preter te. Quod tibi
est aduersū. michi sūr in molestū: et tuū beneplacitū
sit meū ideficiēs desideriū. Tedeat gaudere sine
te delectet gaudere tecū: et flere tecū. O bōe ielu-
si tā dulce ē flere de te: q̄ dulce erit gaudere de te
Idem anselmus. O ielu iā amore vidēdi dñz deū
creatore meū cernēdi tesū fratrē meū et redēpto-
rem meū deficio. iā desiderio intuēdi matrē virgi-
nem vulneratā ingemisco. O qñ videbo gaudium
meū qđ desidero. qñ apparebit gl̄is quā esurio. o
qñ veniet cōsolator meus quem expecto. O siq̄
mebriabor ab vberitate domus eius aīq̄ suspiro.

Anima

Jam graue est michi videndi omnem creaturam
quia nimis incōparabiliter supereminet eius pul-
critudo a quo processerunt hec omnia.

Homo

O anima: oia expecta cum pacientia ut crescant
tua desideria. quia scriptum est modicum et non vi-
debitis me et iterum modicum et videbitis me.

Anima

O homo: modicum longum modicum nimis prolixum. qz
et si modica sunt merita longa tamen sunt desideria.

Homo

O anima: si longa et magna videtur tua desideria q=bus
estuas ad eternam claritatem: qto putas desiderio
estuare debes ad eternam bonitatem perfecte dili-
genda et summa maiestate eternaliter possidenda. Si
enim oia summe diligeres: quomodo de visione gau-
deres et bene videres et diligeres. et cum secura mente
teno possideres quomodo beata permaneres. Ibi
ergo amabimus et videbimus. Ipse enim finis est
desideriorum nostrorum qui sine fine videbitur sine fastidio
amabitur sine fatigatioe in summa felicitate in eternum
laudabitur. Audi quid de predictis omnibus celestibus gau-
diis deuotus anselmus dicit in fine proslogii. et
attende et quod delectabile est illud bonus quod continet in
cuidate omnium bonorum. Si est iocunda vita creata quod
iocunda creatrix esse cacia. si iocunda salus facta quod iocun-
da saltus quod fecit oia. si amabilis est sapientia de
creaturis quod delectabilis est illa quod est de rebus in-
creatis. Cur ergo per multa vagaris quod rendo bons
creata: ama vnu in quo sunt oia. Si delectat pul-
chritudo: fulge bunt iusti sicut sol. si libertas aut

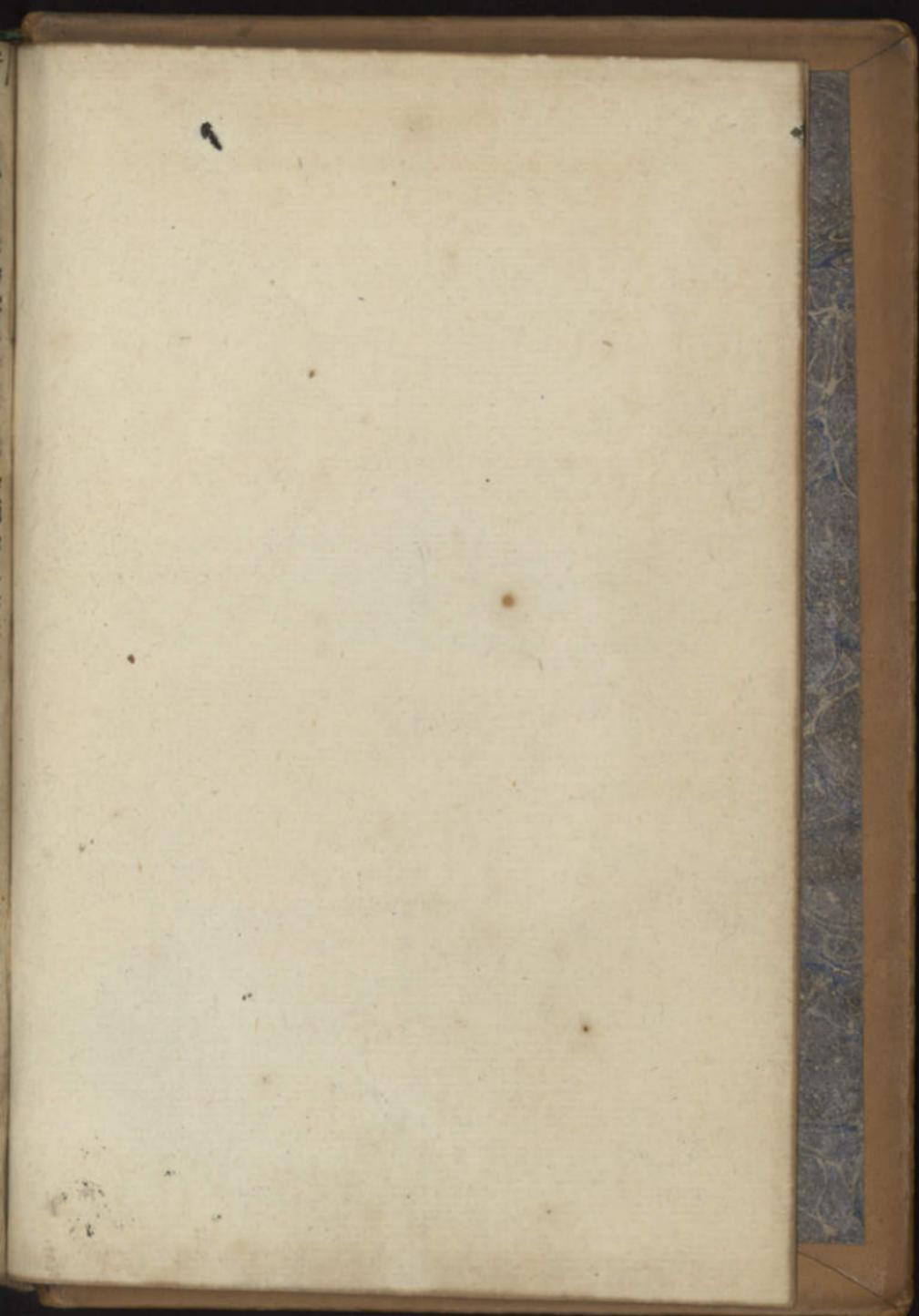
fortitudo. similes erunt angelis dei in celo / si erga
et salubris vita / ibi sanitas eterna / si societas aut
ebrietas / sociabunt gloria domini / inebriabunt ab uber-
itate domus dei / si melodia / ibi canunt angelis / si so-
cietas et amicicia / ibi sanctorum / societas et omnia
voluntas / si temporum / eterna longitudo. O cor
humanum / cor indigens / cor exptum eritis inimo
obrutum eritis. quoniam gauderes / si omnibus a-
bundares. Interroga istima tua / si capere possunt
quoniam gaudiū sit de tanta beatitudine. vitæ capiet
gaudium proprium: quoniam capax erit tot et tan-
torum gaudiorum / quantus est numerus electorum
ibi unusquisque tam dum diligat proximum quoniam se
ipsum: et de suo gaudio gaudet quoniam eum diligit.
Ita etiam quisque plus estimatione de dei visione
quoniam de sua et omnium electorum gaudet felicitate. quia
sicut deum rotu corde / tota anima / et tota mente
diligit: ita ad plenitudinem illius gaudiū totū cor-
tota anima / tota mēs non sufficit. quoniam tacum gaude-
bunt: quoniam amabunt. tamen amabunt: quoniam videbunt
certe nec oculus vidit nec auris audiuit / neci co-
bois ascendit quoniam amabunt et cognoscēt. O ro-
deus meus ut cognoscam te / amen te / ut eternali-
ter gaudeam de te / et si non possum ad plenum in
hac vita: crescat tamen noticia / et amor ut ibi sine
plena gaudia: hic sint in spe. ibi in re. Domine
pater per filium tuum hic consulis uno inhes petere

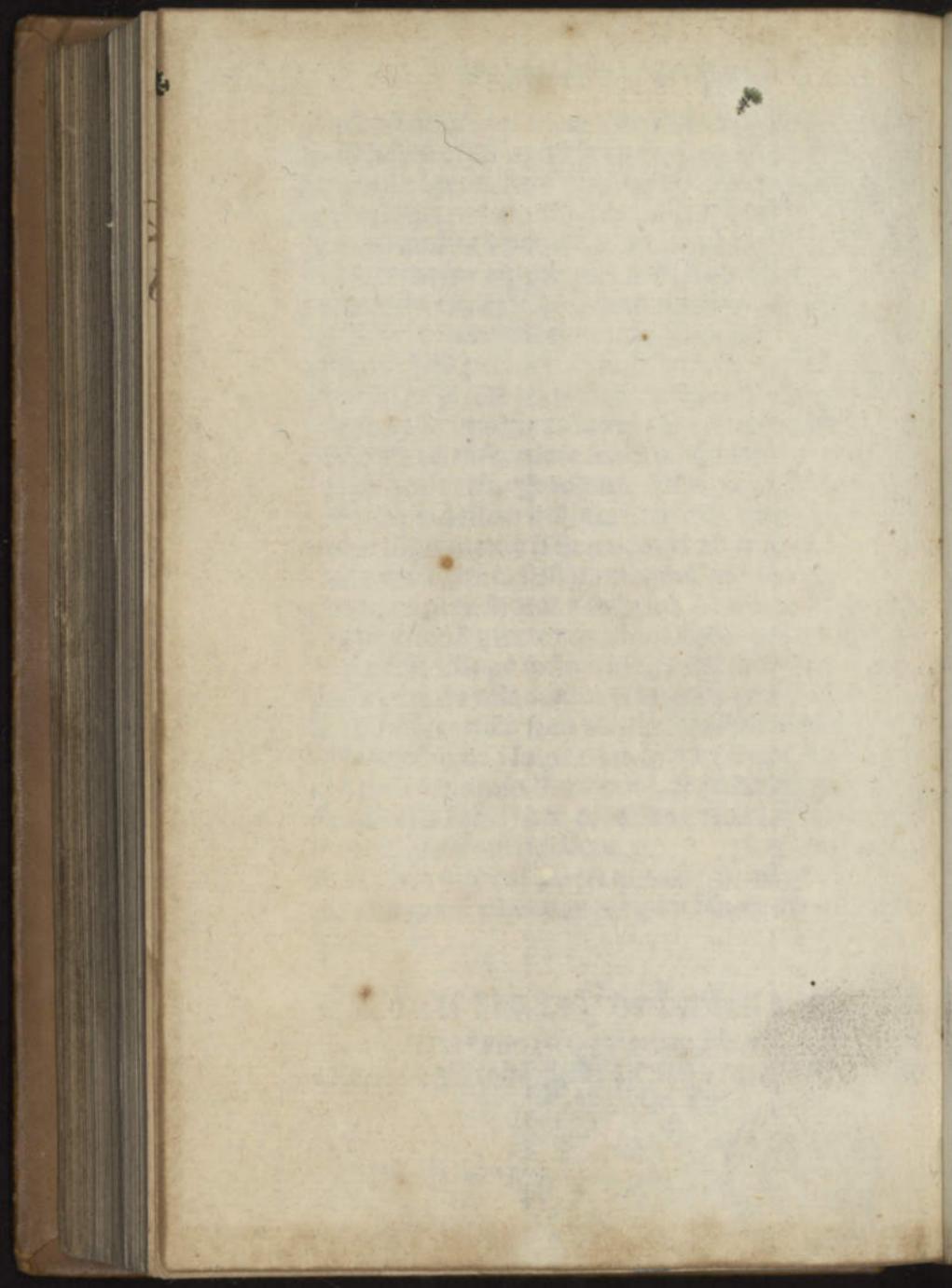
et promittis accipere ut gaudium meū plenū sit:
 meditetur in hoc mens mea loquatur inde lingua
 mea sermocinetur os meum suriat anima mea,
 sitiatur caro mea: donec perueniam in gaudium do-
 mini mei. qui est trinus et unus deus benedictus
 in secula seculorum. Amen.

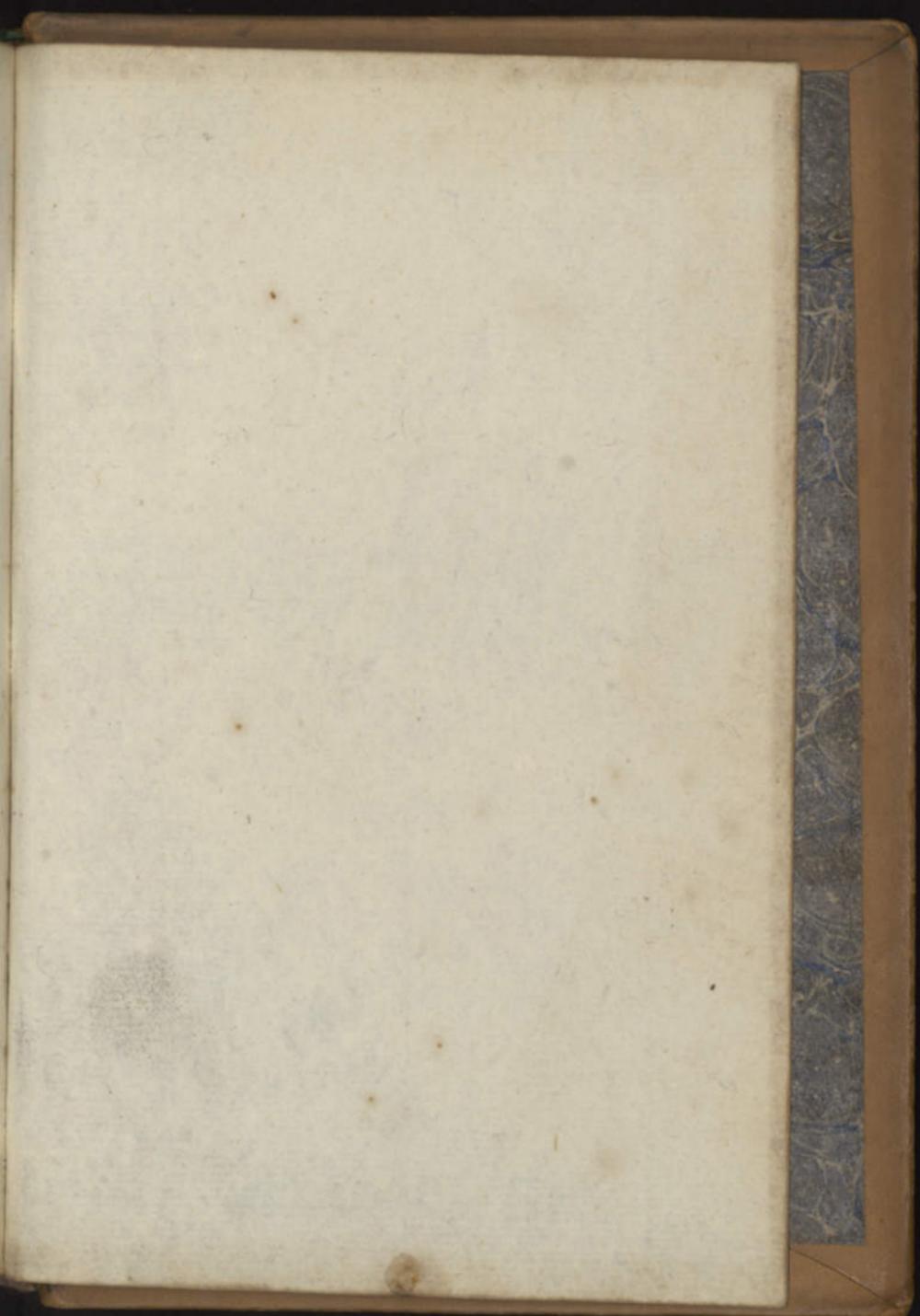
Dialogus sancti Bonaventure cardinalis
 finit feliciter Impressus Parisij in Campo
 gallardo a Magistro Suidone Mercatore
 Anno domini. 1497. Die. 17. Junij.

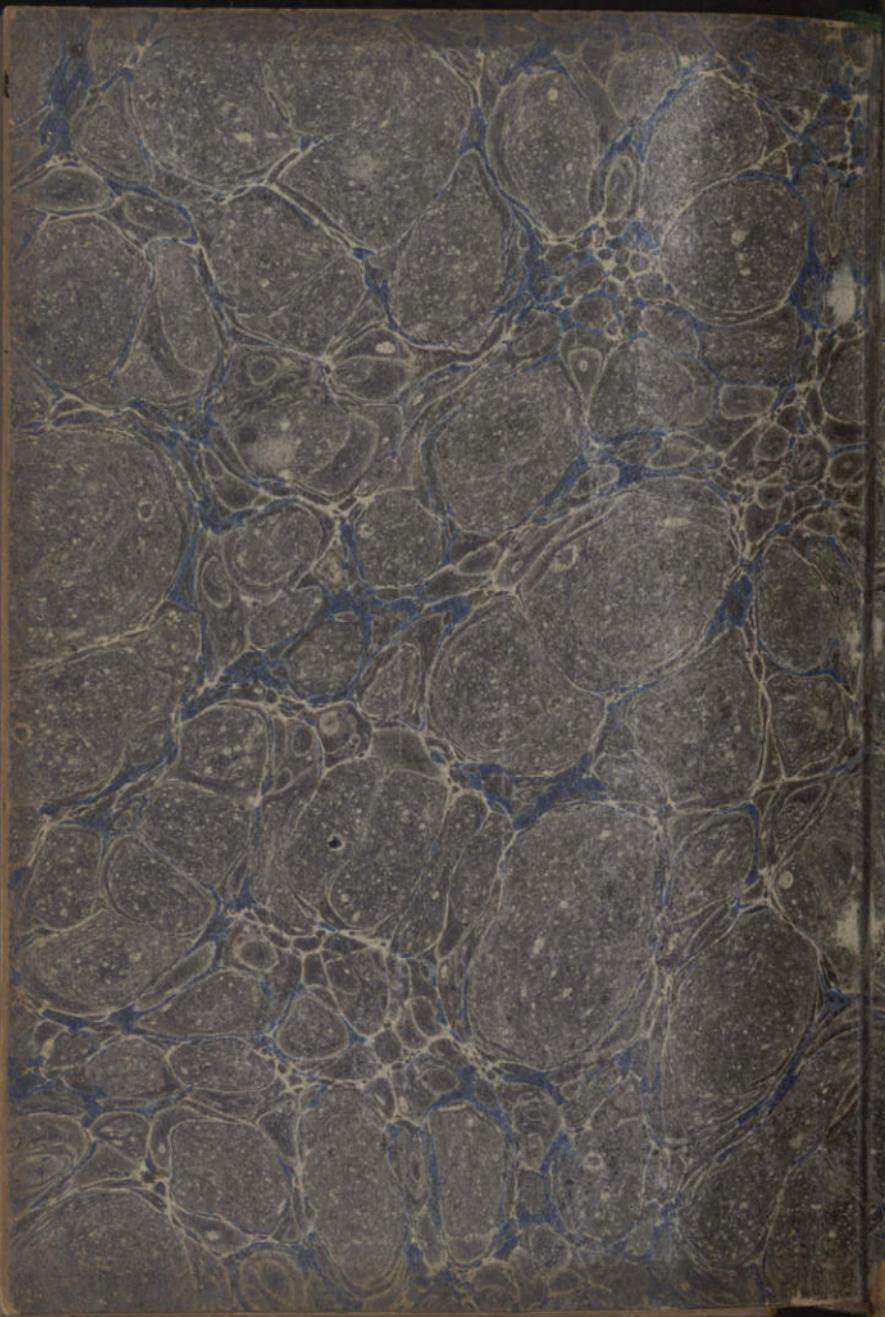

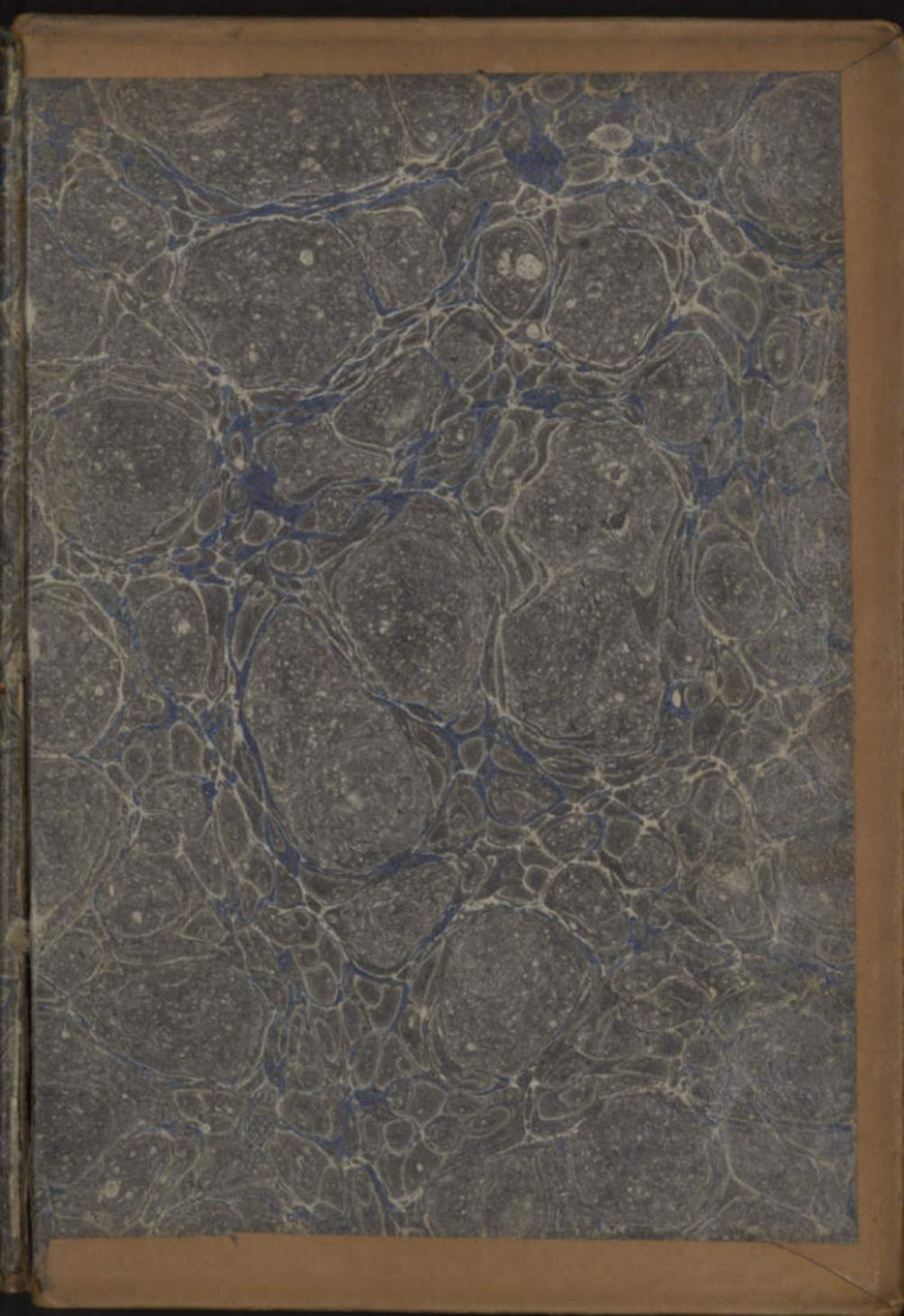

C

A

S.

D.

I.

V.

